

מאמנו מאנו

מורשתנו

כשאנחנו יוצאים לדרך
אנחנו לוקחים את עצמנו...
אנחנו לוקחים את עצמנו...

תוכן העניינים

הקדמה	1
באזור ספרה זמי	2
שיעור ספרי 50%	3-7
הכלל הנפוץ	8
תוכן	9-10

● 11-44.....סעול האני

אני נאני	13
גושני נאני	14
שיעור ספרי 15%	15
תעבורה חזרה שלי	16
תעבורה לזירה - כרטיס סיפור חזר	17
אני נאני	18
שיעור ספרי 15%	19
רק על עברי לספר ידעתי	20-21
הכלל של: חלופות עבוד רחוקות	22-23
עם השלמת 6	24
לספרי הקריאה	25-26
תעבורה תלמידים "אחרת"	27-28
תעבורה כדורסל, שחייה	29
באזור ספרה	30
תעבורה שיעור באמצעות	31-32
עם השלמת 12	33-34
היעדרת מלמדי העתה - עסק סגור - תעבורה שלי	35-42

● 45-82.....משפחתי הסאמאצט

אבא שלי	47-49
אמא שלי	51-53
אחיי שלי	54
אחות	55-56
אבא	57-58
אמא	59-60
הכלל שלי	62
בית הוראי	63-71
בית הספר שלי	72-74
בית הוראי	75
ספרות משפחתית	76-77
שנת ילדותי היפה	78-82

● 83-135.....משפחתי הסורחבת

הכל קצת חזר	85
תאריך ילדה	86
שעור בית אבא	87
בית אבא	89-91
ספר גוראים - סרוק	92
סרוק	93
רובי סרוק	94
ספר הישגות הספרות	95
הספרות	96
עסק הישגות	97-101
ספרות הסאמאצט הסרוק	102
שעור בית אבא	103
שעור ספרה - בית אבא	105
שעור ספרה	106-107
תעבורה	108-110
בית אבא - הסרוק	111-113
תעבורה הסאמאצט הסרוק	114-115
ספרות	117-118
ספרות	119

האמת שבכל פעם שחשבתי על עבודת היישרשים שאני צריך להגיש חספה, העדפתי להדחיק את העניין. וזוהי עבודה גדולה ומורכבת, שלא כמו שאר העבודות שאני נוהגים להגיש בבתי-ס.
 זה אמור להיות מספר. מספר חשוב והיסטורי, המגולל את סיפור משפחתי מיישרשים,
 הכי עשוקים שניתן להגיע אליהם.
 כל זמן בסיפור המופלא הזה, מגיע משהי משפחת שונות שלפיתים הגיעו מארצות שונות ורחוקות,
 והסיפור מסתעף ונחיה מרתק מרגע לרגע.
 סיפור תולדות משפחתי.

כיון שיש לי שני אחים גדולים, וחקר תולדות המשפחה, כבר נעשה על ידם.
 נותר לי בעצם, לשבת ולקרוא עבודה מרתקת, סיפור משפחתי המתגולל על מני מספר דורות, ולחיות.
 את מושל ייחודי, שלי, כמושב היה עלי ליצור, וכך עשיתי.
 הגבירה, בתמונות ילדות, תעודות ישנות ומסמכים מוזכר, אינה מודמנת בכל יום...
 עבודת היישרשים, יצרה עבורי הודמנות, לתור בזמן 13 שנה לאחור, ולסרוק בחיאה רבה,
 את שנות ילדותי עד כה.
 וכמו שאתם רואים, הגיעו כל דף, המונה, מסמן וסיפור למקומם המתאים, ויחד יצרו את עבודת היישרשים שלי.
 סיפור משפחתי, בית אבותי, אילן המשפחה.
 שהרי :

"אני תלמיד בטרסרדת של עש"

ואסור אף פעם, לשכוח זאת.

כי כמו שגאמר : **"דור שאינו מכיר את אביו ואינו, אינו מכיר את עצמו, אינו יודע מה לרש ובמה מדד"**

בחדמנות זאת ארצה להודות לכל אלו שעזרו בהכנת עבודה זו:

- לשתי הסבתות שלי, סבתא יעל וסבתא עליזה, תודה על הסיפורים, התמונות והמכתובים
- לבת-דודתי אוסיר סתיו על החומר והתמונות ליבית אבא.
- למאיר לבבי ובן-דודו של סבא שמואל וייל, על עבודתו הנמרצת היישרשים, על שישלת מסמכת ליבובסקי.
- לאדגר, שהוא בן-דוד רחוק של סבתא יעל, על העזר המשפחתי של אמא של סבתא, קליר מלכין וייל, לבית כהן.
- לאח של סבתא יעל, רמי מלכא, על העזר המשפחתי של אמא שלי, יעקוב מלכין וייל.
- לכל תורמים ותורמות הנמרצים שלי, על הסיפורים והתמונות.
- לאמא שלי, על איסוף החומר, העניכה, הצילום, העיצוב, הכתיבה, הסיפורים ובכלל... על הכל!

לדודתה של אימי עתליה סיוון שמשגיג לבית ליבובסקי ו-ל
דודה עתליה, שכולם קראו לה אתקה, נפטרה ב- 26.01.2002, במתאוסיות, בביתה, והיא בת 63 בלבד.
דודה אתקה, נפטרה במוצאי שבת לפני בר המצווה של אחי ליעד.
אמא שלי קבעה אתה, שאחרי חבר מצוות, תבוא אליה ויהי יישוב על עבודת ה"שורשים".
אתקה היא אחותו של סבי שמואל ליבובסקי ו-ל, ומבחינתנו, הייתה המקור האחרון לסיפורים המשפחתיים לבית ליבובסקי.
"ברצון, בטח" היא אמרה, "תבוא, תשמוע סיפורים. סיפורים שלמים תוכלו לכתוב..."
היא ידעה לספר סיפורים.
כל-כך חבל שהלכה לעולמה לפני שהספקנו לתעד אותה.
או תודה לך, אתקה, על הכנות לעזור לנו.
ובכלל... על היכרות ארוכת שנים.

בברית המלחה של דודי ברוך ליבובסקי, הייתה אתקה דיל מוזיקה אמנה
ח'ידה סבא ומבטא של אמא, יקוב וקליר מליבן דיל
בגדי חיל חום, דוד של אמא, יוסף מליבן דיל

אתר מענפי עץ המשפחה

שהיה כה חשוב, מרכזי וחזק!

נגרד לפתע... והשאיר אותנו הטמאים וכואבים עד מאוד!

בלוצץ, מילך, הניץ לא יהיה יותר איתנו רבני...

משהו בו יהיה חסר לרב...

ה-19.9.2006, ייזכר בזכרון המשפחתי שלנו, כיום שסיים תקופה והתחיל תקופה חדשה, אחרת... שום דבר כבר לא יהיה כפי שהיה... פרק חדש בתחילת במשפחת מלול. פרק עצוב, מהדהד והאחר... ללא איציק... עם כאב אינסופי, שאלות ללא תשובה וצער עמוק ומחלחל.

שלושה ימים לפני ערב ראש השנה תשס"ו.
בצהרי היום מגיעה ההודעה... איציק נהרג.

איציק, אחיו של אבא שלי, אינו עוד.

איציק שהיה טובאי מעליות, נפל אל מותו האכזרי, בשעת תיקון מעלית.

כל כך ותיק במקצוע, אחראי ומקצועי, יאמרנו עליו חבריו לעבודה אחיב. אז איך זה קרה?

איציק, אב מסור מאוד לאסון, אורי ושרון ובעל אהוב של מיל, נמסע לפגוע מחיי כולנו, והשאיר צער עמוק.
אבל, גם הזכרונות נמלאים והשאיר אחריו איציק, שהיה רק בן 43 במועד.

במהלך השבועה שלו... חל יום הולדתו ה-43.

הזכרון המשפחתי הקולקטיבי של כולנו, הוא של ענף חזק ודומיננטי בני המשפחה, בוע של משה.

תמיד היה שם בשביל כולנו, תמיד תמך, עזר ונתחשב.

מאז הלך סבא דוד מילול ויל לעולמו, לפני 7 וחצי שנים, מיילא איציק את מקומו, באמנה.

בכל חג, בכל שמחת משפחתית, בחסילות... תמיד היה קולו הרם נשמע בציור.

הנשיו... איציק אינו עוד. הוא הלך... ואיתו חלק החום והשמחה, שאיינו כל כך את משפחת מלול.

איציק...

בני השבעה של אד - ליעד

כיריה, מכובדות...

עוד ליעד עם קטרת התפילין

ראש השנה תשס"ו, דימונה 2005

בר-הסגרות שלי, חל כשלושה חודשים אחרי האסון.
ברורית, אחוזו של אבא, כתבה קטע מרגש...

שמה עם ניגון הרישי של צעצוע

אין וכן אהר ספג, סאמר שעה גשורה בלב, יש זה
שעלת כפלה גמולת.

היא גארת כי יש להנריך את עוללת השעלה מן אורלת
בה גבן גאל.

היא גזכרה כי יש אנשים גמולתם סהרה, דש זה
שעלת גמולת פו תקנה, גבטו להנך וקן אור.

הסג, גבטו שעתך גמולת, איש גמולתו גמולת עול
פול אלוש את עוללת הרבדים.

בו הגללה פלך גמולת, הנה מיהו פו גמולת גלרת
לכבלת גמולת עול הגללה.

בולו גימולת שעתם אינך, מן רשקא הסג, קנה אהתלום
גמולתם פו סמביס פלך פו אלכ דנרך.

אלכ גמולת אהר את סמביס, אהנך את חתום
לחת רגס אהר פו יוכי חרת גמולת.

כבו גמולת, קנה אלכ את סהרה והתפלן
לספס פלך גמולת, כדו סמבטא חרה גמולת.

כדו סמביס יורה גמולת, אלכ חיה ביהו סמבי
אהנך סמביס הוא עזר לך בהתחת התפלן חזרך.

חתון גבטו חנך, אלכ זה חיה ביהו, גמולת גמולת
לג, אהר אלכ חנך גמולת אהר אלכ פלך גמולת

פו סמביס, אהר אהר אהר חנה.

אהנך עוללת התבטותך, גמולת, אהנך חתורה פו
סגולת, סמביס הוא השעלה ו

אהר גמולתם אהתכנן קרמה, גמולת גמולת
או אלכ אהנך עוללת, גמולת גמולת גמולת

גמולת, אהר את חתורה סמביס,
אהנך חתורה, גמולת אהר אהר את חתורה חנה,

חתורה את כחה פו השעלה.

בולרה

22.12.2006

אנשים
סובך על החלום

**מעלית
קטלנית**

19 בספטמבר 2006, חימוקיה בירושלים,
בזק קצר אחרי סאריקס נפל אל בונטו

התורה והמצוות

של אהבה ואמונה

של אהבה ואמונה

של אהבה ואמונה

נפשו

עבודת שורשים מהי ?

אינן פורטו ציעים
ועודשים באדמה,
הבוא שורה,
הורים המורה,
אך השורשים
יפייטו אינן חרם,
שא ולמד,
הקור את השורשים,
דע את האינן בולו,
ואתוב את המורה.

עבודת היישובים, מטרתה חקר ותחזוקת אחר שורשי המשפחה.
כל אדם חייב לשמור על ייחודו וערכו.

מורשת של עם מתחילה מן האדם הבודד אל המשפחה המגובשת שלו,
דרך המשפחה המורחבת - ויחד, אל היווצרותו של עם.

עם, עם מסורת, מנהגים ומורשת.

כל אדם הוא יחיד ומיוחד, ולכל משפחה צביון משלה.

עמ"י האומה היהודית כל האנושות כולה, נגזרה מאדם וחיות,
ומכאן נולד הביטוי: " כל המציל נפש אחת כאילו הציל עולם ומלואו "

מאדם אחד נוצר עם. וזוהי בעצם חשיבות המרט.

על כל אדם צריך להסתכל כאילו ממנו ייווצר עם.

שורשי העץ נמצאים מתחת לאדמה- הם מסתרים.

השורשים משמשים את העץ ליניקה מסקרנות הים. הם אחראיים גם-כן לייצוב העץ ולעמידתו האיתנה.

שורשי האדם הם המסורת והתרבות, המטען של כל אחד מהבית.

גזע העץ הבסיס של העץ, גזמה שלמטה למעלה. הוא אחראי על עמידתו של העץ, בעיקר בתקופת סערות. עשוי קליפה חיצונית וליבה מימית.

גזע האדם הוא התכונות המאפיינות את האדם, הדברים המהותיים שבו.

נוף העץ הוא יופיו של העץ.

על העץ הופכים את ארגונית השמש למוזן לגדילת הצמח. יש ענפים המונים לכיוונים שונים, נוף העץ משמש לייחוד העץ.

נוף האדם הם אמונתו, דעותיו הערכיו, התנהגותו ומאפייניו החיצוניים.

עבודת היישובים- באה לתת מענה לכל השאלות האלה.

שכל אחד מאתנו ידע מתיכן הוא בא, ומו קל לו יותר יהיה לדעת, לכן הוא תולך.

עבודת היישובים הייתה עבורי מסע בזמן אל תוך תרסיסוריה של משפחתי.

רבים מן האנשים שאספר עליהם, אינם בין החיים, אך עדיין נשארו באנבאים שיוכלו לשפר לי, על אלה שאינם עוד.

בעזרת ראינות תיעודתי את שישלת משפחתי, ארחה אוכל להעביר הלאה אל באנבאי שיהיו חושני השושלת המשפחתית,

וזמנם יהיה זה בצורת מסמך מתועד היטב, מילוח בכל המוסר, מסמך ותועדה אפסריים.

נעורתי גם בחומר כתוב מספרים ומן האינטרנט, וזאת בכדו ללמוד על העמים, הארצות והמנהגים שמהם צמחה משפחתי.

אני תנתי מכל רגע...

סקודה שגם אתם,

חוקראים

תיהנו !

אמאג אלז

סמליל האחדות

מעגל השאננות

צילום אולטראסאונד של אלמוג, עובר בן 8 שבועות

צעדת ירושלים 1993
אני בבטן של אמא
עובר בן 7 חודשים

יום ג' אפריל
 14.12.1993

תג הודעה האקזיטר שכונת על רגל בחורר ארד

חציה 02:00 ארנות בוצר
 אמי בן באה ארנות
 במשקל 4 ק"ג ו-100 גרם

איה מל סעודת ו
 איה על
 איה על איה איה
 איה איה איה
 איה על איה איה
 איה איה ו
 איה על איה איה
 על איה איה
 איה על איה
 איה איה איה
 איה איה איה
 איה איה איה
 איה איה איה

אמי בריים על אמה

חציה איה איה
 איה איה
 איה איה
 איה איה

תעודת זהות

כיום

מקום מגורים: רח' דבורה 18 קריית-מוצקין

גיל: 13

גובה: 166 ס"מ

משקל: 52 ק"ג

תיאור חיצוני: גבוה, יפה, חיוך שובה לב, תלתי וחב תחביבים: כדורגל, טלוויזיה, מחשב ומסיקה

מקומות בילוי: סרטים, מסיבות, באולינג וכל מה ששטחים עם חברים תוכניות טלוויזיה: ראש גדול, השיר שלנו והמורדים

מקצוע בעתיד: איש

מאכל אהוב: אבוקדו, שמיצל, המבורגר, צ'יפס

מסקת אהוב: ספרייט

שונא: סדר, שנונים לי בדברים לאנ רשות ושאישרי בית

שם ומשפחה: אלמוג מילר
מספר תעודת זהות: 311161608
תאריך לידה: 14.12.1993, לי בכסלו תשנ"ד
מקום הלידה: בית-חולים רמב"ם, חיפה
יום ושעת הלידה: יום ג' שעה 02:00
מין: זכר

משקל בשעת הלידה: 4,200 גרם

גובה בשעת הלידה: 55 ס"מ

צבע שיער: חום-שטני

צבע עיניים: חום

הלאום: יהודי

הדת: יהודי

אלמוג בן 4 חודשים

זמן...אני' 22'

איזונים בעולם בשנת הולדתי

1 בינואר - ביחסולובקיה מתפרקת לכיכיה וסלובקיה.

ביחסולובקיה היא מדינה שהייתה קיימת בעבר כאיחוד השטחים שמרכיבים כיום את המדינות כיכיה וסלובקיה, ונוצרה בעקבות פירוק האימפריה האוסטרית הונגרית. ב-1 בינואר 1993 פוצלה המדינה לשתי מדינות עצמאיות: כיכיה וסלובקיה.

14 בינואר - פרשת הקלטת הלווחות של ביבי נתניהו.

פרשת הקלטת הלווחות הוא הכינוי שניתן לפרשה בה טען בנימין נתניהו, במהלך מסע בחירות לראשות הליכוד, שבו התמודד נתניהו מול דוד לוי, בני בנין ומשה קרב, כי גורמים בליכוד מנסים לשחוט אותו באיומים.

14 בינואר 1993 הכריז נתניהו בהופעה דרמטית בטלוויזיה, בשנת צפיית שיא במתחזרת מבט כי קיבל איומים מ"אחד הבכירים בליכוד, המוקף חברות מפשעים", לפיהם אם לא יסיר את מועמדותו יחשמו אלו קלטת שבה נולם נתניהו כשהוא מקיים יחסים עם אישה שאינה אשתו. הוא התעודה כי אכן יתחיל ל"קשר קצר עם אשה, שהסתייסי".

נתניהו לא ציין מי הי"בכיר" שעל אודותיו דיבר, אך הכול סברו כי מדובר דוד לוי, שהכחיש כל קשר למועצה. חקירת המשטרה לא העלתה דבר, ולא נמצאו כל ממצאים לפיהם אכן נשחט נתניהו, או כי קלטת כזו הייתה קיימת במציאות.

26 במרואר-מתקפת טרור מפסלית ראשונה על מגדלי התאומים בניו-יורק, ארה"ב.

מגדלי התאומים היו צמד גורדי שחקים בני 110 קומות במרכז השחר העלמי בעיר ניו-יורק.

מגדלי התאומים היו מסמליה הכוללים של העיר ניו יורק וככאלה סימלו גם את עצמתה הכלכלית של ארצות הברית.

המגדלים היוו מטרה למתקפת טרור לראשונה ב-26 במרואר 1993. בפגיעה נהרגו שישה אנשים והמפנו מעל אלף איש נוספים.

בפגיעו ה-11 בספטמבר בשנת 2001 קרסו שני המגדלים לאחר שיוג מטוסים התנגשו לתוכם כחלק מפעולת הטרוריסטים האיסלאמיים מקבוצת אל קעידה, בפיקודו של אוסמה בן לאדן.

24 במרץ-עוד ויצמן נבחר לנשיאה השביעי של ישראל.

עוד ויצמן (15 ביוני 1924 - 24 באפריל 2005), איש צבא, פוליטיקאי ונשיאה השביעי של מדינת ישראל.

24 במאי-אריתריאה וכה בעצמאות מאתיופיה.

מדינת אריתריאה (בטיגרינית: Eritrea) היא מדינה בצפון מזרח אפריקה.

היא נובלת עם סודאן כמערב, עם אתיופיה בדרום ועם גיבוטי במזרח.

השיגה עצמאות מאתיופיה ב-1993 דבר החופך אותה לאחת המדינות הצעירות ביותר בעולם.

מבצע דין וחשבון הוא מבצע צבאי בגבולה הצפוני של מדינת ישראל שמתוך בין 25 ביולי 1993 ועד 31 ביולי 1993.

המבצע וכה לכינוי מלחמת שבעת הימים בלבנון.

בקיץ 1993 לאחר הסלמה בגבול הצפון שבה נהרגו שישה חיילים מבצעי, נצחיים וניס, הוחתקו שובי הצפון ברקטות על ידו ארגון החיובאללה,

הורה ראש הממשלה דוד יצחק רבין לפיטסבילי אחוז ברק לבאת למבצע דין וחשבון. במהלך המבצע הוחקמו כפרו חיובאללה רבים,

בידי ותוחים, נשקים ומטוסי חיל האוויר ורועו בה הרס קשת. המבצע הופסק אחר שבעה ימים, לאחר שהושגו הבנות בין ישראל לחיובאללה.

29 ביולי-בית המשפט העליון מוכה את איוון דמיאניוק שהואשם שהיה שומר במחנה השמדת.

בין איוון דמיאניוק (נולד 1920) הינו יליד אוקראינה תושב ארצות הברית, שנחשד בהיותו פושע המלחמה "איוואן האיום" מפחנה המות סרבלנקת.

ויהיו זה לא הוכח במשפטו שמתוך בישראל, שנדע כי"משפט דמיאניוק".

אישיותם של בני האדם מורכבת מנטיות, תכונות, כשרונות, התנהגויות ואפיונים נוספים. השילוב בין התחומים האלה, הוא שיוצר את המגוון הרחב של טיפוסים ודמויות מכלול של בני אדם.

מגוון של תכונות אופי מאפיינות אנשים אלה ואחרים. תכונות מסוימות נחשבות לטובות ואחרות נחשבות למכישות. אמיתות, תריצות, סבלנות, יושר, הגינות, פתיחות, אומץ, התמדה, מעשיות, רגישות, יצירתיות, כעתון עצמי, שמתת חיים, אמביציה והתחשבות, הן רק חלק מתכונות בני האנוש. התוכמה היא, לדעת להכיר בכל התכונות וקווי האופי המאפיינים אותן, ואז להשלים עימם או להתליט לשנות את הדורש שיני.

כשהסתכלתי על עצמי מתוך, הענתי למסקנות הבאות:

קווים מרכזיים בדמותי נחשבים בניני לטובים ולא חייתי משנה אותם.

אני ילד חיובי, אשר מטרתו ושאיפתו חיוביות למייד שמוזות לגד עיני.

אני בעל חושן מופי ומיזי, גבוה, נראה טוב, בעל חוש הומור, חכם, חריף מחשבה, יודע לעמוד על שלי, מהיר קליטה, חברותי, מקובל ובשל כל אלה, בעל כחון עצמי טוב.

אני נאה בחשני בלימודים, ומקווה להמשיך ולהשתר בלימודים ולהרחיב דיושתי בתחום הכלכלה ובתחומים נוספים.

דברים נוספים הגורמים לי להיות נאה בעצמי הם מעשים טובים שלי, הצלחה בפרוייקט מסויים וכן ציון גבוה במבחן.

אם יש משהו שקשה לי לסלח עליו הוא שבסביבתים לי משהו, מבוגרים או ילדים, ולא מקיימים או שמועבבים אותי.

בשך הכל, מאו שגולחתי, אני בעל מוג מאוד טוב ונינוח וקשה מאוד לעצבן אותי, אני אדם רגוע, אופטימי וחיוכן.

אמא תמיד מסתרת, שולחתני עם חיוך על הפנים, ומאז החוץ, שיוכן לו אצלי דרך קבנ.

את הכל אני עשה ברומע, ללא עצבים, ברוח נאבה ועם חיוך תמיד על פני, וברוב המקרים בשיא האדישות.

כששואלים אותי מה סובבני אחי, זו שאלה קשה.

ולמה קשה?

כי מעטים הדברים או האנשים שסובלנים לעצבן אותי או למגע בי.

גם כשיורדים עלי, זה כד"כ יעבר ליד" לא פוגע בי, וזה בשל הכחון העצמי הטוב שיש לי.

משמח אותי כשאני מקבל כסף, מתנות או ציון גבוה.

אני לא אהב ללכת לבתיים ואינני אהב לקרוא.

השניות שוכברות לי ביותר כשניות של מתח הן.

לפני קבלת ציוני מבחנים, בצפייה במשחקי כדורגל של ייכבי חיפה" ובצפייה בסרטי מתח ומעלה, שאני מאוד אהב.

ההטות שלי בחיים הן:

שוקולד, כדורגל, ומן מושב, צפייה בטלוויזיה (אם אלה הן קומדיות, או סרטי מעלה), ביולי עם חברים,

לצפות עם אבא והאחים שלי במשחק כדורגל של ייכבי חיפה" וללכת עם אמא לקניות בגדים, מלילים וכו'.

אם היו נחשבים לי כמיניס טיפה חושית, לאיזה מקום בעולם שאני רוצה, הייתי בוחר בספארי בטניה או במינסוורלד באורלנדו ארה"ב, כי יש לי הסוף פארקים עם חתכים מנוגדים.

שחקנים אהובים עלי הם: כדורגל- טיטמו, ברוקלי, רוברטו קולאטי, סלויחה- אפי טרס, ג'ים קארי, סום קרוז, זמרים שאני אוהב: כל הראפרים למיניהם, מינית אהובת עלי במית דן: במריסא מול הסלויחה, אך בעיקר מינת המושב שלי. צבע שאני אוהב: ירוק.

ריחות שאני אוהב: ריח של מדורה, דלק וריחות מאפים, המאכל האהוב עלי ביותר: מינה ואבוקדו, המאכל השנא עלי ביותר: חצילים, לכל אדם יש חובות וגם לי יש כמה.

הורי תמיד אומרים לי שהחובה הכי חשובה עבורי זה להיות קודם כל בן-אדם!

הרן מזה קיימות חובותי במית-הספר שהן, קודם כל עמידה במונים: לקום בזמן ולהגיע לאוטובוס בזמן, לא לאחר לשיעורים, להגיש עבודות בזמן ולא לשנות ללמוד למבחנים, והחבת החלבושת האחרת.

במית גם יש לי חובות דקן: תורניות, כלים, הורדת זבל ושליחות קטנות למכולת ובמסביבה הקרובה, לשענים לשמור על אתר הקטן שזה, הייתי רוצה לשנות בעצמי את הרצון שלי ללמידה, שהוא סרע זו דרום, ואת כזו שאוכל להרחיב את ידיעותי ולהתפתח ולחיות אדם מסיביל, ואו לרכוש מקצוע מסובד ומכנים הרבה מסך.

במית אני חושב להיות מורה דן, רואה השבן או איש עסקים, בקיצור מקצוע שיכנס הרבה מאוד כסף, ובמסגרת עשיר, הייתי רוצה להנות מפינוקי החיים ולחיות הרבה בעולם הרחב.

הכל על אלרגיות ושאר רגישויות

כבר בחודשים הראשונים לחיי... התבררה לחורי עבודה מדאגה... חילד רגיש.

למה הוא רגיש? כיון שרק כשהוא רגיש פוגש את האלרגן (נדובר אליו הוא רגיש), מתפתחות תופעות מדאגות של אלרגיה ואז יודעים - חילד רגיש לדבר המסויים הזה.

בסביבות החודש-חודשיים הראשונים לחיי, התפתחה על מני מן אדמוסיות, שבמהרה הסבה למריחה. הרומאים יזכרו על משיחו זמני... אבל... חוסני הפך לקבוצ.

עם הימים, התפשטה המריחה הזו על כל פיסת עור מגומי - והייתה חלק ממני.

לברת הזו קוראים : מאסמה של העור, או דלקת עור אלרגית ובשפה המקצועית : ATOPIC DERMATITIS. בעיקרון, זהו יובש לא רגיל או טרמאלי של התאים בגוף אשר גורר אחריז יובש של העור... זהו גורר אחריז גרד בלתי פוסק. האלרגולוג הסביר לאמא, שהגירוד חזק מכל כאב. הייתי מגרד ומגרד על זוב דם. היינו מבקרים באופן קבוע אצל כל מיני מומחים, והאמת, הרבה זה לא עור. צריך לשמך מאוד את העור ולהחזיר אליו לחות.

קצת גדלתי וכבר התרגלתי לחיות עם האסמטה של העור, כשרומא חילדים הודיע לחורים חגיגית, שאני סובל גם מאסמטה רגילה. זו המוכרת, של דרכי הנשימה.

בתחלה ינקתי, איזה חודשיים בערך, עד שלאמא נגמר החלב.

הזו, כמו כל תינוק, עברתי לתחלופי חלב אם ולאט לאט התחלתי לאשום מיני מוון שונים.

אמא ניסתה להאכיל אותי ביצה... אבל אני התנגדתי ממש בתוקף. לא משנה איזה סוג ביצה, אמא בישלה, הייתי יורק אותה למרחוק. הו אמא, הידועה בעקשנותה, אמרה : אתה תאכל ביצה ויהי מה !!!

אמא בישלה ביצה רכה ועירבבה לי אותה עם הדייסה שלי שאהבתי. ואמא צדקה, באותו יום באמת אכלתי ביצה... אבל הסתבר... שאני אלרגי לביצה. אמא מספרת שהבנים שלי התגמחו והאדימו טורא, ונראתי ממש כמו ילד שצלו אותו על מנבל.

את החייסון של גיל שנה, אשר מגדלים אותו במעבדות על בסיס של ביצה, עברתי כמען יום שלם בבית יכרמלי עם השגחה צמודה. את החייסון נגד שמעת, אסור לי לקבל - כי גם הוא על בסיס ביצה.

חיימים המשיכו לעבור להם... וכבר כל דבר מוון חדש שנתנו לי היה עובר בדיקות מקימות. לא תאמינו כמה דברים מכילים חלבון ביצה. עם תומך התברר שאני אלרגי גם לחלבון של בוטן-שזה אומר ילד ישראלי שנולד ללא במבת !!!

בדקוה מסויימת גילתי שאני גם אלרגי לשפז.

כמה מקיים לא נעימים בכלל, קרו בחקשר לאלרגיות שלי.

שנים אחת היינו בנסיעה, ואני היבתי ליד ישפר אחי, שלעס להנאתו במבה. בדרך שיחקנו והוא נגע לי בלחי עם חוד שלמני כן אכל איתה במבה.

אמא הסתובבה אלינו, במרחק הנסיעה הנבדלה !!! הייתי נסוח כולי. מיד עברנו בבית המרקחת הקרוב-בצומת שפיים,

ואמא קנתה איזה גוול אנטיהיסמיני-נגד אלרגיות, ונתנה לי. מאז היא מסתובבת איתו קבוע בחיק.

במקרה אחר שכבר, אחי, הרגיש למסימים, אכל בים מוחלבה (שהיא על בסיס סומסום)-הגיל אותו הגוול הזה. הוא פונה באמבולנס כשהוא מונעם, לכיית, במיון אמרו לאמא, שהיא הביאה אותו, כשתנה לו את התרופה במייד.

הכל על אלרגיות ושאר רגישויות המשך...

במקרה אחר נסענו לאחות של אבא, תמי, הגרה במושב נערת. במקרה באותה תקופה, הייתה מריחת חתונות, והמרתם הסמוך לביתה-פרח בשיא תמורתו. איך שהגענו, גם אני ממש מרוחקי בשיא תמורתו... רק מהאבקנים שהיו באיור. בחטטה, כשהייתי בן ארבע, הייתה חגיגה בגן, וכמוכן הכיבוד היו סופגניות. כדי שגם אני אוכל לקבל סופגניות כמו כל הילדים בגן, הכינה לי אמא סופגניה בלי ביצה. הסופגניה שלי הייתה מבודדת מהשאר, ומסומנת בשלט מיוחד--"הסופגניה של אלמוג"... אבל העזרת גנת, שברור שידעה על הרגישות שלי, הגישה לי כמו לשאר הילדים סופגניה, ואני בן הארבע, הזכרתי לה שאסור לי!!!

הסופגניה של אלמוג

ליום החולדת 5 קיבלתי מתנה חכי יפה מתרופא-אלרגולוג שטיפל בי!
הוא ביקש מאמא, להתחיל לתת מוצרי אוכל המכילים ביצים, בהדרגה.
עונת עם 3-2 ביצים וכי...
ואז לכבוד החגיגה... הייתה התלבוט נדולה ואמא אפתה לי המון עוגות!
עונת חמישה בלונים, עונת רכבת עם חמישה קרונות וסתם... עונת לאורחים.

מזל טוב!!!
אלמוג בן 5

אלמוג בן 6 ! יום הולדת בנושא צבי הנינג'ה !

זה לא פורים...!

אני בן 7 ומצטיין בליסודי הקראטה

עמדי לספר דודו על דוד

אני תלמיד מצטיין ואני אוהב את הקראטה שלי. אני בן 7 ומצטיין בליסודי הקראטה. אני אוהב את הקראטה שלי.

ג'י"ס היסטורי "אתגרות"

אנ'י בכתה ג'

אתגורר בפנים הרגשותה לטובת תלמידים...הזוכה ו

עבודת הספר לדעתך

עבודת לשון לשפר ידעו
לך על

ביס היסודי 'אחדות'
אני פתח ר, ועולה לגפר, בתחרות אית פאנגלית פביהס

spelling bee

עמדת הספר קודמת
בדף על

מסביו

המסעדה בני עובדי בעיר | אגף

זיכרון

מסיבת זיכרון לאלמוג מלול בן 12

 מסיבת זיכרון לאלמוג מלול בן 12
 תחילת המסיבה בשעה 19:00
 ביום שישי 16.12.2005
 בין השעות 19:00-21:00
 בבית, אור גרוב רבוצה 18 ג' גליל
 סאטן אביבונים: 8704039
זיכרו...!
 מי שלא מגיע... על אחריותו בלבד!

החג השנה

אסוד

עבודת המעשר
למנוחה ולשקט
לכל עמית

האיזוץ המרכזי השנה, עבורי

טקס בר-המצוה

איך טקס שהאירוע המרכזי מרגש עבורי, השנה, היה טקס בר המצוה שלי, שלא כמו דברים אחרים, בר-מצוות זה מעט בחיים, ולכן לרצתי ולרצת הורי, גריף לטרוך אותה בצורה הכי מוצלחת, מיוחדת ויפה שאפשר.

לאחי הנדוילים לימד וכפיר, חגגנו תגינת בר-מצווה מרשימה וחגיגות, ואני חלמתי ששילי תהיה לפחות מוצלחת כמוך האף יותר... שהרי אמא אומרת, כהררים לארבעה בנים, אנחנו חייבים למשות את המיטב והכי יפה בכל בר-מצווה, ומקווים שעם הזמן רק נשתפר! תגינת בר-המצווה של לימד וכפיר היו תגינות שנמשכו ארבעה ימים.

תגינת קדמו הכנות, שהחלו כמה חודשים לפני אולם מתאים, D.J., צלם, בגדים וכו'...

כחודשיים לפני האירוע, התחילו ללכת, באופן קבוע-מעמייים בשבוע, לטיעורי תורה אצל הרב דוד ניוזי בקרית-חיים. הרב לימד אותם פרקים ביהדות וכן, לשיד מן התורה עם המגילה והטקמים המתאימים.

החתרשות וההכנות היו בשיאן בשבוע האחרון. סידור מגש המגילות המרוקאיות לטקס ה"חינה" אשר ידובר בו בתשעך, אריות ורדים בצלמן - כל אורח שנכנס לאולם קיבל משתי ריקניות במסלול מהמאה השמונה-עשרת, ורד בתוך צלמן קשור בסרט ועליו הקדשה: "באהבה משפחת סולל"

ובתוך כל אלה, היה העיסוק בסידורי השוגה, בליה שאחרי...

כל האחים של אבא שלי, הדודים שלי, גרים לאורכה של כל הארץ, עד אילת. לכן רובם נשארו לישון אצלנו בליל האירוע, לשזו הייתה חוויה במי עצמה, קודם כל כי קשה ורחוק לחזור בליה מרחק כה רב ושנית כי למחרת בבוקר התקיים טקס הנחת תפילין בבית הכנסת.

זה היה הסידור לימים רבועי-חמישי, בר-מצווה והנחת תפילין, ובשישי-שבת התכנסנו כל המשפחה המורחבת בביתה של סבתא עליזה, בדימונת, לעלייה למורה בבית-הכנסת השכונתי ובכלל לחגוג שבת חתן בר-המצווה. תגינה אפיונית בת ארבעה ימים!

אחרי בר המצווה של לימד, אחי הבכור, שאלו הורי את כפיר, איך הוא רוצה שידאו תגינות בר-המצווה שלי, וכפיר ענה: בדיוק כמו של לימד. תגינה באולם "חוף התמרים" בעכו, ועלייה למורה בדימונת. וכך בדיוק היה.

אירועי הבר-מצווה של לימד וכפיר היו מאוד מוצלחים, והשאירו זכרונות נפלאים. ולכן, היה זה אך טבעי... כשנשאלי איך אני רואה את תגינות בר-המצווה שלי... עניתי בטענות, אירוע ב"חוף התמרים", הנחת תפילין למחרת בבית הכנסת ברחוב גרושקביץ, ושבת חתן אצל סבתא עליזה בדימונת.

האיחוד המוקד
השנה עבוד

תזמורת לוב-המנוח של ליעד ב'חוף התמרים'

האיחוד המוקד
השנה עבוד

המונח מנד-המנוח של כפיר ב'חוף התמרים'

האיחוד המרכזי השנה עברי

טקס בר-המצוה

כבר הגיע הקיץ, שלמנו בר-המצוה שלי,

התחלנו לרדף על הנשוא ולהצביע כל מיני הצעות למורת עייפות האיחוד.

אבל אותי לא עניין כלום... לא חוויל ולא אולם בסגנון אחר... אני הייתי נשאל על מה שחוויתי עם אחי הגדולים.

ואו... פרצה מלחמת לבנון השנייה... זכרונם היו טורדניים ועסקיים בדברים אחרים לגמרי.

בסיום המלחמה הייתה מן תקופת התאוששות של כילנו ואחיי התחילה שנת הלימודים... ביים חדש, תגרים חדשים, דיברנו על הבר-מצוה והתחלנו לבגש תוכניות... אבל מסיבה לא מובנית שום דבר לא נסגר לגמרי.

אולי יד מכוונת מלמעלה, עידעה את הצופן לנו המחר... עיכבה את הדברים.

ואו באמצע חודש ספטמבר... שלושה ימים לפני ראש השנה... ושלושה חודשים לפני בר-המצוה שלי,

התרחש אסון במשפחתי, אסון אשר ממנו לא התאוששנו עד היום, ובספק אם נוכל להתאושש ממנו אי פעם. איציק דודי, סגור, בתאונת עבודה מחרידה.

באחת השנים לרץ כל תוכניות. לא היה ברור כלל איך תיראה בר-המצוה שלי, מה שברור היה שלא כמו האירועים של אחי הגדולים, האירוע המרכזי עבורי השנה, בוטל במתכונתו הצמיחה, וכרעז היה משיחו בלתי ברור.

ענח של תקופה ענובה ירדה על משפחתי. גם אני הייתי עצוב ובכיתי הרבה. אחבתי את איציק-הוא היה דוד כייפי ומדליק,

ומתאום הרגשתי שמשוחר חסר לי, לכולנו, בלי איציק כבר השמחות לא יהיו אותן שמחות... אם נוכל לשמחת, זו תמיד תהיה שמחה מחוללת בעצב.

התחלנו לבגש רעיונות חדשים לעריכת בר-המצוה.

התחלתי ללכת בקביעות לרב בניו-יורק-לימודי תורה, ואת טקס הנחת התפילין השאירו כפי שהיו, בבית הכנסת ברחוב גרוסקיץ.

אמא אמרה שבר-המצוה זהו יום מיוחד מאוד בחיים ולכן אני חייב לשמחת! ועל-כן החלטנו לארגן מסיבה לחברות בסמועיון הארז.

המסיבה התקיימה בתאריך ה-13, 14.12.2006. קניתי בגדים מדליקים, ואמא לקחה אותי לבחורה הקולטת צמות בצמודות לראש כל החברים מבניים הישרי וכן חברים החדשים מחתיבת הגיוע והיה ממש שמח!

למני המסיבה הבנו עם כמה חברים שלי, קליט משגע שהקצר במהלך המסיבה וכולם עתנו מאוד.

אירוע באולם, כמוני ירד מן המרק-אבל שבת חתן בר-מצוה, היה חשבי לזררי שתתקיים.

חוזי חיפשו מילון לארגן את כל המשפחה הקרובה לשיש-שבת, והבחינה נפלה על מלך הוליוודי-אין אשר במרומי הכרמל, בחיפה.

שבע אחרי, המסיבה בסמועיון, חל יום הולדתו לני התאריך העברי-לי בכסלו.

ביום רביעי בערב, הגיעו וולם לביתנו לארוחת חגיגות והדלקת נר המכה.

בבוקר השכם, בחמש לפת בבוקר, התשררנו כולנו... והלכנו לבית הכנסת, שם עליתי לזורה, והנחתי תפילין.

עד יום שישי בבוקר התארוחו כולם בביתנו והיה כייף אדיר-עם כל בני הדודים שלי.

בצריח יום שישי נסענו למלון-הוליוודי-אין וכל שאר בני המשפחה רציעו לשם. היינו סך הכל 55 אנשים, דודים ובני דודים,

וכל הקומה השמיימת הייתה מאוכלסת בבני משפחתי.

האינדוקס המרכזי השנה עברי

טקס בן-המצווה

מועדון הארו

האיחוד המקודש
השנה עברת
עם

האיחוד המרכזי השנה עברת

טקס בר-המצווה

הנחת תפילין

"ברוך שפטרוני מעונשיו של זה"

האיחוד המרכזי השנה, עבורי

טקס בר-המצוה

בום שישי, לפני כניסת השבת הדלקנו כולנו, יחד עם אורחי המלון הוסמים, גר שמיני של הסוכה. ישבת כולנו באגף מפרד חדר האוכל של המלון, ערכנו קידוש, ונהנו מארוחת ערב חגיגת. לאחר הארוחה התכנסנו כולנו בלובי של הקומה שלנו, ושם ערכנו טקס בר-מצוה אינטימי. אמא הכינה צלילות עשומות כל טוב... עוגיות מרוקאיות, ממתקים, מינצחים וריבות. דודתי ברוריה תמשי, הכינה לי ברכה מרגשת וכן טקס חלוקת מתנות-13 המתנות. נציג מכל משפחה קרא ברכה, ונתן לי מתנה הקשורה לברכה.

מפתח-שוואה המפתח לכל כל אדם, לכל דלת ולכל מקום. המפתח אל האושר. שתחיה תמיד מאושר

גלובוס-ישראלית כל העולם מרוש לפניך, ונעניק לך נקודה מיוחדת במינה-מדינת ישראל, שתישא ותשמור אותה תמיד בליבך. מחק-שתוכל למחוק כל רגש של שנאה וקנאה מליבך, שיהיה ללבך נקי תמיד. חבל והשררת-לחבל זה היכולת לאיחוד ולהיבור משפחתי. אתה נבר לשתי משפחות מקסימות-מלול וליבונוסקי, והקשר המשפחתי הזה נותן את הטען.

שרשרת-ישראלית חברים וקרוביך שזורים בחיך. שתחיה לעד חברים כאחים ורעים שתמיד אוהבים. חסמה-סמל לחברות-הייתה חבר טאמן גם לאורך זמן. עמוד לצד חברך בחבנה, הימנע מרכילות ומלשון הרע, ותבורך בחברים, בלי עין הרע. לבי-להאמין, לאהוב, לעזור, לרבוץ ולעודד. ליעיתים גם לומר. שיהיה בך הרוח גם עם דברים קשים להתמודד. פרפר-סמל החופש והדרור וקל במשך כנפיו. דע תמיד לעמוד על החופש שלך וגם של האחר. החופש לבחור, לדעת, לומר, לקבל ולתת. שיהיו כנפיך קלות וחוקות לפניך ברחבי עולם האפשרויות.

פלסטילינה ואבן- הפלסטילינה היא הסמל לקינוי ובמחשבת-ישראלית כך הכוח לשנות דברים ולא ספק נוחת ביכולת לשנות. אבן, על מנת שתדע לקבל דברים שאין ביכולתך לשנות וכמובן, התבוננת להבחין ביניהם. סרגל-סמל לאמת, ליושר ולכנות. האמן כמעמד, הייה מרצה מחוייגך. הייה כן עם עצמך וחברך. עמוד מאחורי החלטותיך. בלון מוחיך-רב האויר בעיניך, כך רבת השמחה בנשמתך, כך עם החלומותך, ואנו מקווים ומאחלים שתצלח דרכך לעשות בגדול, מה שאתה באמת רוצה ומאמין והשפיים הם לא הגבול.

עט וכדורעל-העט כדו שמעמיד תחמום על הרבה כדוריי רגל בארץ ובתויל. כדורעל-אמרו לך שתחלמה הירוקה היא לא מציאת. אמרו לך שאתה נכנס לגרה ואין יציאה. אמרו לך שתהיה כבר מעשי, רמוז לך שתתבגר, אך אתה לא למדת את הלקח ועל מכבי חיפה לא מוזתר. מאנויים-סמל לגדק ומוסר. זכרו! אל תחית צדק היה חכם. כיבודי ושוקולו-כבוד המשפחה לעמיה.

חליות החרום וזו מסיימת לא קלה. לא תמיד אנו יודעים מוראות, אם הדבר שאנו עושים הוא הדבר הנכון, הנה זאת רצינו שתדע שכל הבעה, בקשה או תחלטה, טבעת מהמון אהבה. אלמוג, משפחה לא בוחרים למשפחה נולדים.

האינדזל המרכזי השנה, עברי טקס בר-המצווה

ביום שבת בבוקר, התכנסו כולנו, בבית הכנסת של המלון, ועליתי לתורה. היה משירי מנאד אנטימי ומיוחד, במסגרת זאת. היינו רק אנונו בבית-הכנסת, הרב שהנחה את הטקס ועד שניים-שלוש מאורחי המלון. לאחר ארוחת בוקר מפנקת-הלכנו לטייל, ירדנו לספא של המלון לשחות בבריכת המתחממת, והתאספנו שוב בחדר האוכל לארוחת צהרים משותפת.

ה'ה אקסיים... אקסי א'אח'א

אירועי בר-המצווה שלי, ייחודי, בעיני, ובעיני כל משפחתי לעד שנים ארוכות. הייתה שמחה והיה גם נצב מחול בדששות, אבל... היה הרבה בידור, ביחד שכולנו היינו זקוקים לו.

א'אן ה'איר'י-א'ין ח'יבת

המפגשים
המשפחתיים

אביא
לואיס מול
תאריך לידה: 1.7.1964

אביא

אבי מול
תאריך לידה: 19.6.1962

אני

אלטון מול
תאריך לידה: 14.12.1993

אח שני

כמיר מול
תאריך לידה: 12.6.1990

אח שני

ליעד מול
תאריך לידה: 18.1.1989

אח שני

עופר מול
תאריך לידה: 24.6.1999

חבר שלי
מא
תאריך לידה:
אפריל 2006

משימות המיומנות

אבא שלי

שם: אברהם עמרם או בקיצור אבי, מלול
תאריך לידה: 19.6.1982, י"ז בסיון תשכ"ב
מקום לידה: ב"יה סורוקה, באר-שבע
מקום מגורים בילדות: דימונה
שירות צבאי: סמ"ר, חיל הנדסה קרבית
השכלה: תוכנית+הנדסאי מחשבים
עיסוק: מנהל מחלקת מחשבים במפעל "דשנים", קרית-אתא
תחביבים: כדורגל, טלביזיה, מחשבים וכשרון לתקן כל דבר, בעיקר מכשירים חשמליים, ב"יכ מחשבים.

אבא שלי, בן להורים שנולדו בסורוקה, דוד ז"ל ועלוהו מלול.
הוא ילד רביעי מתוך עשרה אחים ואחיות, והבן הראשון אחרי שלוש בנות.

שמות אחיו ואחיותיו, בני וזוג וילדיהם:
סתיו תמי ורני, הורים לרועי ואופיר
ספיר מארי ושמר, הורים לעמית, איתי ואלון
חיון רחל ומשה, הורים לרם, עמרי ומיכל
מלול איציק ז"ל ומלי, הורים לשרון, אורי ואלון
סונגו אורה ושמעון, הורים לאיתן, מורן, הדס ורותם
מלול מיכאל ומגי, הורים לנתנאל ושנתב
מלול נבו וחגית, הורים לנחש ולירון
יחזקאל ברוריה וחמי, הורים למתן, שחר ויאר
לי וחבת דודו, הורים לדוד, גיל ורון

אבא וכל אחיו ואחיותיו נולדו וגדלו בדימונה.

אבא למד בביה"ס היסודי "ירתמים", חטי"ב הי"דרומית" ותיכון "עליהם" בדימונה.
הוא התגייס בשנת 1980 לחיל הנדסה קרבית, שם עבר את כל מסלול הטירונות וההכשרה.
בסיום שירותו, שירת בבסיס טירוני הנדסה קרבית, בטי"ר עציון-שליד נוש עציון, והיה מ"כ ורס"ם.
בבסיס זה הכיר את אמא שלי.
לאחר השירות הצבאי, עברו יחד להתגורר ולעבוד באילת. אחרי כשנתיים של חיים משוגעים באילת,
החליטו ללמוד, ויחד למדו במגמת הנדסאי מחשבים, במכללת הטכנולוגית בב"ש,
אותה סגמו בהצטיינות.

אבא שלי

אבא שלי
בבית הילדים

המפגשים
המיוחדים

אנא ואל

התעוררות
משפחות

המפגש והתחברות

אמא שלי

שם: לאיס לאה מלול (שם לפני הנישואין: ליובובסקי)
תאריך לידה: 1.7.1964, כ"א בתמוז תשכ"ד
מקום לידה, בייח רמבי"ם, חיפה
מקום מגורים בילדות: חיפה
שירות צבאי: סמו"לת, חיל הנדסה קרבית
השכלה: תיכונית+הנדסאית מחשבים+טכנאית מחשבים
עיסוק: אמא במשרה מלאה
תחביבים: ציור ואמנות במגוון תחומים, עיצוב בעזרת מחשב, עיצוב תכשיטים, גיטרה ושירה,
טיולים, משרבות ציבורית-בוועדי הורים ומעילויות בבתי הספר.

אמא שלי בת לאב יליד הארץ, שמואל ליובובסקי ז"ל ולאם ילידת מצרים יעל ליובובסקי
(שם לפני הנישואין: מלכת)
בת שנייה לאזריה.
שם אחיה הבכור, גרושתו ובתו:
ליובובסקי ברוך ונשרה, הורים לילך.

אמא ואחיה נולדו לגדלו בחיפה, ברחוב בר-גיורא 14, בניין אותו בנה סבא של אמא
(ברוך ליובובסקי ז"ל) שהיה קבלן בניין.
אמא למדה בבית"ס היסודי "יליא-באק", ושש שנים נוספות בתיכון "יעירוני ה"י בחיפה.
התגייסה בשנת 1982. לאחר טיורות כייפית בבה"ד 12, נשלחה לקורס מפיטי תחמושת עם עוד אחי בבית
הן היו שלוש בנות בכל הקורס, שנפתח פעם ראשונה בבה"ל, במני בנות.
אמא שלי בכלל רצתה להיות מדריכת ספורט בצבא, והתלוננה מאוד על השיבוץ "הדמוי".
מטעם הצבא הוסבר לה שהיא ושד שתי הבנות שנסלחו לקורס איתה, שובצו בו מכיון שלמדו
כימיה וביליוניה מורחב בתיכון.
בסיום הקורס הוצבה אימא בבסיס טירוני הנדסה קרבית, הטיור "עניון" ושם הייתה משקוית תחמושת, כלומר,
אחראית על בונקר התחמושת של הבסיס.
בבסיס הזה הכירה את אבא. (למחות משיחו טוב יבא מהקורס הזה...)"
עם השיחרור מהצבא, בשנת 1984, עברה להתגורר עם אבא באילת.

אמא שלי

המפגשים
המשפחתיים

גם כתיבת יום

אני ואני

אחים שלי

המפגשים
המשפחתיים

אח שלי - ליעד

משימות
המיומנות

שם: ליעד דוד, מלול
תאריך לידה: 18.01.19989, ייב שבט תשמ"ט
מקום לידה: בי"ת רמבי"ם, חיפה
כיום: בן 18, תלמיד כיתה י"ב בתיכון אורט מוצקין,
באוונסט הקרוב-יתגייס לצה"ל.

תחביבים: קודם כל התבריה-מסיבות וכו'... כדורסל, כדורגל-אוהד "מכבי חיפה",
טלוויזיה והרבה זמן מחשב. אם ליעד בבית-הוא מול המחשב משחק קונטר.
על השם השני-דוד: ניתן לו ע"ש סבא דוד מלול ז"ל, בעוד בחיים.
כשנולד ליעד, היה הנכד הראשון הנושא את שם המשפחה מלול, ועבור סבא דוד,
חיה זה כבוד גדול ועונג, שייקרא נכד על שמו.

ליעד הוא אחי הבכור, הגדול ממני. בחמש שנים.
הוא ידוע בעקשנותו הרבה, בנטייתו לויכוחים, על כל דבר, ובאנרגיות הבלתי נגמרות שלו.
יחד עם כל אלה הוא ילד חייכן וחברותי, חתיך שלמי והורס לבנות סדרתי.
בינתיים הוא מחלק את זמנו בין לימודיו בכיתה י"ב, חברים ושאר התחביבים שלו.
ליעד ידוע באהבתו הגדולה לשוקולד וספגטי כרוסב שבניות עם נביעה צהובה מגורדת
מעל, והכי הכי... טוסטיס ובורקסים.

לימוד ואני

המיומנויות
האקדמיות

אח שלי - כפיר

שם: כפיר מאיר, מלול

תאריך לידה: 24.6.1990, אי בתמוז תשי"ן

מקום לידה: בי"ת רמבים, חיפה

כיום: בן 16.5, תלמיד כיתה י"א בתיכון אורט מוצקין

תחביבים: חברה-מסיבות וכי... והכי... מפגש בוללה (מקום שהם בנו להם)

כדורגל-אוהד שרוץ של "מכבי חיפה"

לכפיר יש מנוי למשחקים של הקבוצה והוא לא מפסיד אף משחק.

חץ מזה מכור לטללוויזיה ומחשב, מתאמן פעמיים בשבוע בקרב מגע והולך לחדר כושר

בקאנטרי "גילו גיל" שבו הוא מנוי.

על השם השני-מאיר: ניתן לו עייש בן-דוד של סבא שמואל ז"ל.

כשנולד ליעד, היה הנכד הראשון הנשוא את שם המשפחה מלול, ונקרא עייש סבא דוד.

כאשר נולד כפיר, רצו הורי להעניק לו שם אמצעי שמואל, עייש סבא שמואל,

אבל סבא שלמי המסורת שלהם, לא נתנים שם של אדם בעדו בחיים, וביקש שיתן

לכפיר את שמו של בן דודו שאהב, מאיר לבני ז"ל.

כפיר הוא אחי השני, וגדול ממני בשלוש וחצי שנים.

הוא גבוה, חתיך ובעל חיוך שובה לב המעוטר בשתי נוסות חן חיוניות.

אמא מספרת שנילד עם חיוך על הפנים... ומאו שוכן לו שם החיוך, דרך קבע.

כפיר בעל מזג מאוד נוח ונינוח ודי קשה לעצבן אותו...לפעמים הוא פשוט

מוציא מהכלים עם האדישות שלו.

הוא תלמיד במגמת האלקטרוניקה, מצליח בלימודים - אך לא משקיע יותר מדי

הוא אוהב כסף, ובעתיד בטוח יהיה איזה איש עסקים מצליח.

המאכל האהוב עליו ביותר חן חביתות.

כפיר במסע למלון

כפיר ואני

אח שלי - עופר

שם: עופר שמואל מילר
תאריך לידה: 12.06.1999, כי"ח בסיון תשנ"ט
מקום לידה: בי"ח רמבים, חיפה.

על השם השני-שמואל: ניתן לו ע"ש סבא שמואל ז"ל, שנבחר לפני ששמו נולד.
כיום: בן 7,5, תלמיד כיתה ב' בביה"ס "אחדות" ק. מוצקין.

עופר, כמובן, הוא האח הכי ממונק בבית, ושני האחים הגדולים שלו, די מוותרים לו בדיכ.
אני רב איתו כמעט כל יום-אבל אנחנו גם חברים טובים מאוד, ומבלים הרבה ביחד.
עופר הוא עקשן גדול ושובב מאוד. המשפט הראשון שלמד לומר היה: "יאל רוצה",
ומאו הוא משתמש בו באופן די שגרתי.

כשהיה קטן יותר, היו לו שני חברים שבלעדיהם לא היה הולך לישון.
המוצץ שלו שקראו לו "מוצבי", ובוטת צב שהיה דבוק אליה מיום שנולד, וקראו לה "צבוקי"
בגיל שלוש עדיין התעקש לשתות מרומולה עם דישה של "רמדויה", להם הוא קרא "דייסי"
ולחסתובב בחיתולים.

למני יום ההולדת של גיל שלוש, ניסתה אמא לשנות איתו עיסקה:

אם אתה רוצה תגינת יום הולדת בנן, אמרה לו, אז בוא נורוק את החיתולים.

עופר, לא השיב מיד, חשב לו על ההצעה מספר ימים, ואז אמר לאמא: החלטתי, לא רוצה
יום הולדת בנן!...עקשן או לא?

בסופו של דבר תניע עופר עם אמא להסכמת, שנחוג יום הולדת בנן עם חיתולים,
אבל אחרי היום הולדת, ניסטר מהם לעד... וכך היה!

אחרי יום ההולדת שלוש... זהו! באותו יום הדרדס כבר נמל לחלוטין מתלות בחיתולים, יום וליילה!
הברקות של עופר:

עופר לאמא: "היום למדנו בנן משפט חשוב!

"מה ששטא עליך, אל תעשה לחברייך!"

אמא לעופר: ומה זה אומר?

עופר: אם מרביצים לך, תרביץ בחזרה!

המגורה בחדר של עופר הבהבה...

עופר רץ לאבא ואמר לו:

"אבא, המגורה עוצמת עיניים!"

נופר ואני

אמא בהריון עם שופר

אחיי ששופר נולד-מבקרים בבי"ח

בית הורי

אבא ואמא, הוראים שלי, נפגשו בצבא.
בבסיס טירוני הנדסה, בטייר עציון, אשר נמצא ליד נוש עציון.
אבא היה סייב (מפקד כותל) ואמא הייתה משקיית תחמושת, כלומר אחראית על בונקר התחמושת בבסיס.
הם הכירו שם...התאהבו,
ומאז...שנת 1983
הם יחד, אוהבים ומאושרים.

בבסיס היו כל הזמן יחד,
שבתות שאבא היה תורן, אמא נשארה אתו, ושבתות שאמא הייתה תורנית אבא נשאר אתו.
שבתות שיצאו לחופשות, נטשו מעם אחת לדימונה ומעם אחת לחיפה.

אחרי השחרור, אבא עבר להתגורר ולעבוד באילת ואמא נטעה לביקורים בחופשות מהצבא (כי עדיין לא השתחררה).
עם שחרורה מהצבא עברה אמא לגור יחד עם אבא בדירה שכורה באילת.
הם מספרים שבאילת עשו חיים משוגעים.
הייתה להם כלבת "קייסהוואנד" שקראו לה סנדי, יחד עשו כיף חיים.
אבא עבד כמאבטח בחברת ק.צ.צ.א. (קו צינור נפט אילת אשקלון),
ואמא עבדה במסירה בגמול אילת.
הם היו מבליים במאג עד הזריחה ואז הולכים ישירות לעבודה.
בצהרים מתעוררים, ויורדים עם החברה וסנדי הכלבה לים, מסתובבים קצת בעיר,
הולכים שוב לעבודה (אם זאת משמרת צהרים), או עולים לדירה.
בקינור ים, שמש חברים וביילויים. וכיף לבין עבודה.
הייתה להם חמישית שנת 1969 שעל "אחוריה" היה כתוב: ציטי ציטי בנג בנג,
ואיתה היו מפליגים מדי פעם לבקר בצמון את ההורים, המספחה והחברים. פעם בדימונה ומעם בחיפה.

אחרי יותר משנתיים של ביילויים, אבא החליט שהגיע הזמן קצת ללמוד.
אמא הסכימה, ויחד עברו לבאר-שבע לדירה שכורה, ולמדו במכללה הטכנולוגית בב"ש, שניהם באותה כיתה,
לתואר הנדסאי מחשבים, שאותו סיימו שניהם בהצטיינות.
בשנה האחרונה ללימודים החליטו תורי שהגיע הזמן ללדת ילד ראשון, אבל לפני כן הם צריכים להתחתן.

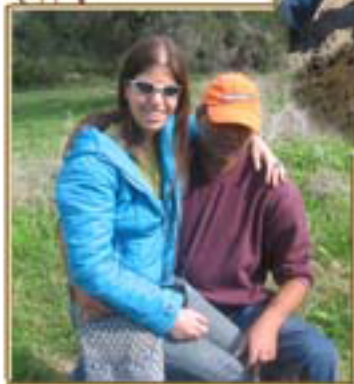

בית הוריי תמונות מהדגעים המאושרים...

משפחותי
המבוקשות

צדקה ומאמץ

בית הורי

כדי לקבל דימלמה של הנדסאי מחשבים, היו צריכים הורי לעשות מרזיקט נמר, כמובן, הם החליטו לעשות מרזיקט נמר גדול במשותף, בניית קלסטרון לאיתור מושעים, בעזרת מחשב. בניית קלסטרון ממוחשב, כל זמן המרזיקט הייתה אמא בהריון עם אחי ליעד, שהקשיב... ולמד. אולי בזכות אותה תקופה, היום הוא מומחה לא קטן למחשבים, בדיוק ביום ברית המילה של ליעד, הגישו הורי את ספרי המרזיקט שלהם.

מעשים נבחרים מבדיית המילה של ליעד

בית הור

לקראת הלידה של אחי הבכור ליעד, עברו הורי להתגורר אצל סבתא יעל, בקרית-ים, וזאת כיון שאמא שלי התעקשה ללדת רק בביה"ח רמבי"ם בחיפה, ולכמובן... בשום מים ואופן לא בביה"ח "סורוקה בבי"ש". כשהיה ליעד בן עשרה חודשים בערך, עברה המשפחה ליריה שכורה בשכונת לסבתא. אחרי שנה וחמישה חודשים עמד להיוולד כפיר. אמא הייתה בסוף החודש התשיעי להריונה כשעברה המשפחה לבית שכור בקרית-חיים מורחית, ברחוב הראשונים. אמא מספרת על הלידה של כפיר:

היה זה בשבוע ה-40 להריון. נסעתי לב"ח לביקורת עם סבא שמואל ואבא נשאר בבית לשמור על ליעד. הביקורת עברה בסדר ואז הרגשתי צירים. הרופא הציע לטייל קצת בביה"ח ולחזור לביקורת בעוד כשעה. כמהלך השעה התגברו הצירים מאוד וכשחזרתי למיון וולדות, לאחר בדיקה קצרה, הכניסו אותי ישר לחדר לידה. סבתא יעל שהייתה אחות בב"ח רמבי"ם, הייתה במספרת ונסעה עם סבא אלינו הביתה לשמור על ליעד. סבא ואבא נסעו חזרה לבית הולדתיים.

בינתיים הייתי בחדר הלידה והצירים גברו. הרופאה התורנית בחדר הלידה הגיעה ושאלה אותי האם אני רוצה "אמידורלי" (נוריקה לשיכוך כאבים, הניתנת בעמוד השדרה) ואמרתי שלא.

הרופאה חיכה ואמרה לי, "בסדר, נימש עוד שעה..."

50 דקות עברו וכפיר הגיע לאוויר השלם, כריא וסאופר.

אבל, אז התגלה סיבוך קטן. חלק מן השלייה נשאר ברחם, וצריך היה לבצע גרידה מיידית של הרחם, בהרדמה כללית.

כשאבא נכנס לחדר הלידה, כבר הסתיים התהליך כולו ואני התעוררתי מן ההרדמה.

כשסבא שמואל שאל את אבא, "יש... סח קורתי" אבא אמר לו: "ימול טוב יש לך עוד נכדי", סבא חשב שאבא "ישבדי" עליו, ורק כאשר האחות הראתה לו את כפיר, הוא האמין שאכן הכל הסתיים כל-כך סהר.

ראעים נבחרים מברית המילה

על כפיר

בית הדר

הבית בקרית-חיים היה בודד וישב על חצי דונם. מלמנים הייתה מדשאה גדולה ומטאור שטח אדמה גדול ועליו עצי פרי הדר. היו אלה ימים של כיוף עבור אחי ליעד. ממש חגיגה. כל היום התרסקו לו מצד אחד לצד השני של החצר והבית והיה מטאור מן המרחבים, האמניים והמכוניות שרכב עליהם. בשטח, מטאורי הבית, אבא בנה לו מחנה ושם היה נכנס לנוח ומדמיין לו שהוא בכל מיני מקומות רחוקים ומעניינים. כמיר עוד היה קטן ועוד או אפשר היה להשתולל איתו, אך במהלך השנה שגרו שם, קצת גדל ויותר שיתף פעולה. את מלחמת המפרץ הראשונה עברנו בבית הזה, כאשר כמיר בן חצי שנה וליעד בן שנתיים. חורי מספרים שכאשר נפל הטיל הראשון בקניון "לב המפרץ", כל הבית רעד ונמטרו סדקים בקירות. בתום שנת שכירות בקרית-חיים, עברנו לגור בחיפה, בבית של סבא שמואל ז"ל. הבית הזה הוא בניין עם היסטוריה, שעליה אפשר בפרק שעל "בית אימ"י.

שלוש שנים גרנו בבית הנמק של סבא. מתוך הבית היו מדרגות לנליית גג, אשר ממנה יבאנו למרפסת גג ענקית שהשתרעה על כל שטח הבית. הגג היה מגרש המשחקים והמקום הכי כיופי שלנו.

שם נסענו על אופניים, השתוללנו, עשינו על היי-אשי ואירחנו חברים. אהנו גרנו בקומה השלישית ובקומה השנייה גרה אחותו של סבא שמואל, עתליה ז"ל. היא הייתה אישה מוצחיקה וחביבה ואהבנו לרדת לשחק בביתה.

היא הייתה ידועה בשונות הנפלאות שאפתה ואמא תמיד ירדה אליה ללמוד מרשמים חדשים לעונות. בקומה התחתונה גרה הבת שלה סיוון, בעלה יואל ובנם הבכור, שחם. בבית זה נולדתי אני, והייתי חודר השלישי שנולד בבניין, אחרי סבא שמואל ואמא. כשהייתי כבן חצי שנה עברנו לביתנו בקרית מוצקין, בו אנו גרים עד היום. עופר אחי הצעיר, כבר נולד בבית בקרית-מוצקין.

אהנו אוהבים את הבית שלו.

לכל שני בנים בבית הדר. אני יחד עם ליעד וכמיר עם שומר.

לכל אחד הפינה שלו, עם המחשב האישי שלו...ועם המחשב של אמא, מונה רשת המחשבים שלנו בבית 5 מחשבים.

כולנו נוהגים לריב אחד עם השני... וכולנו מחכים לתוכניות של ההורים לבנות עוד שני חדרים על הגג לכמיר וליעד... ואז אולי סוף סוף יהיה קצת יותר רחוק בבית.

משיפודות
המזון והמזון

בית הודי

בית המילה שלי אולפן בח-גל בבית-גלים, חיפה

סבא דוד וייל וסבא שמואל ז"ל

סבתא עליזה וסבתא יעל

בית הורי

ברית המילה של עפר

המזמורת
המזמורת

בית הור"י מסורת משפחתית

אחי הגדולים ואני סיימנו שש שנות בית-ספר יסודי, בבית הספר "אחדות" שבמוצקין. בית הספר "אחדות", הוא בית הספר הראשון בקריות, והשנה ימלאו לו 70 שנות עשייה. בבית הספר מסורת רבת שנים. ביום הראשון ללימודים הראשון בספטמבר, מביאים, תלמידי השכבה הנוגרת בבייס, את תלמידי השכבה הצעירה, שכבת כיתות א', מהבית. כל תלמיד כחה ו-י מקבל שם וכתובת תלמיד כחה א'... ומלווה אותו בבוקר מהבית לבית הספר, לטקס פתיחת שנת הלימודים. כשהייתי אני בכחה א', התלמיד שליווה אותי בבוקר היה אחי ליעד, שהיה באותה שנה תלמיד כחה ו'. בשנה שעברה, הייתי אני תלמיד כחה ו' וליוויתי את שפר אחי-שהיה תלמיד כחה א'.

ליעד תלמיד כחה ו' ואלמוג תלמיד כחה א'

בית הורי מסורת משפחתית

אלמוג תלמיד כיתה ו' וחספר תלמיד כיתה א'

שנות ילדותי הראשונות

קיי, 42 מעלות

שנות ילדותי הראשונות

משימות
המיומנות

שנות ילדותי הראשונות

שנות ילדותי הראשונות

שנות ילדותי הראשונות

משפחה
המיומנות

משפחתי המורחבת

משפחת
סגול

זדו חלילה
סגול

משפחת
ליובסקי

זבאל חיה
ליובסקי

סבתא וסבא
יעל ושמואל ז"ל ליבובסקי

סבתא וסבא
עליזה ודוד ז"ל סלול

אבא ואמא

עופר

אלון

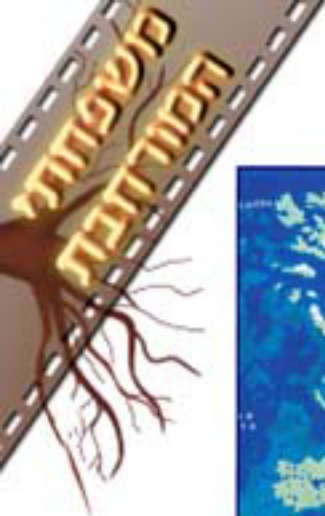

כפיר

ליעד

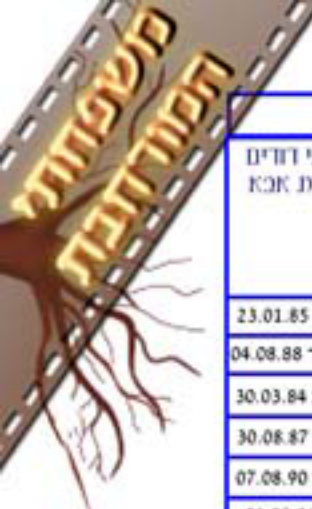

מכל קצוות תבל

תאריכי לידה

משפחתי הסורגבת

בני דודים בית אבא	בני דודים בית אמא	בית אבא	בית אמא
		שבא דוד 1914	שבא שמואל 10.01.29
		שבתא עליות 1936	שבתא יעל 27.01.33
	לילך 10.03.87		ברוך 07.05.62
רועי 23.01.85		תמי 28.04.58	
אומיר 04.08.88			
עמית 30.03.84		מארי 23.10.59	
איתי 30.08.87			
אלון 07.08.90			
רים 04.08.84		רחל 27.01.61	
עומרי 19.05.86			
מיכל 22.09.92			
שרון 06.04.87		איציק 21.09.63-19.9.06	
אורי 11.06.89			
אלון 23.01.97			
איתן 22.11.82			
מורן 14.02.85		אורח 31.12.64	

משפחתי המצאצאסט

אבי 19.06.1962
לואיס 01.07.1964
ליעד 18.01.1989
כפיר 24.06.1990
אלמוג 14.12.1993
עופר 12.06.1999

תאריכי לידה

משפחתי הסורחבת

בני דודים בית אבא	בני דודים בית אמא	בית אבא	בית אמא
		סבא דוד 1914	סבא שמואל 10.01.29
		סבתא עליוה 1936	סבתא יעל 27.01.33
29.06.88 חדיס			
10.07.02 רותם			
19.05.93 נתנאל		20.04.66 מיכאל	
26.10.01 שנהב			
22.07.95 נועם		01.09.67 גבי	
05.11.98 לירון			
08.06.97 מתן		02.05.69 ברוריה	
17.01.99 שחר			
25.03.03 יאיר			
31.08.96 דור		04.05.71 זחבה	
02.07.98 גיל			
05.05.04 רון			

משפחתי הסאמאמא

19.06.1962 אבי
01.07.1964 לואיס
18.01.1989 ליעד
24.06.1990 כפיר
14.12.1993 אלמוג
12.06.1999 עופר

סבא דוד וסבתא עליזה הגיעו ממרוקו מטעמי ביטחון, רצו לחיות ולקיים בית בישראל.
 סבתא עליזה הגיעה ממכר בשם טאוורירט לליד סקורט, בשנת 1956.
 אמא שלה נפטרה בדרך ממרוקו, כשעלה בגרסת, ממחלה.
 סבתא הגיעה עם משפחתה, אבא, שני אחים ושתי אחיות. הם השתכנו בבאר שבע.
 העיסוק הראשון של סבתא בארץ ישראל היה עבודת נטיעת השתילה מטעם הקרן הקיימת לישראל.
 סבא דוד הגיע ממרוקו, מעיר קטנה בשם נטיסה, בשנת 1956.
 כל המשפחה השתכנה בעיר דימונה.
 סבא עבד במפעלי ים המלח, כבר בשנים הראשונות להקמת המפעל.
 סבא דוד נפטר בשיבת טובה, בגיל 88, לפני כשבוע שנים.
 מותו גרם נעב רב לכל בני המשפחה, ובשל כך במושב שנה שלימה לא חגגו בבית אבי שמחות, וגם לא השתתפו בשמחות,
 עד סיומה של שנת האבל הראשונה.

סבא וסבתא הכירו בדימונה, שם התחתנו והם נולדו אבא שלי וכל שאר תשעת אחיו ואחיותיו.
 אבא שלי הוא הבן הראשון אחרי שלוש בנות, ובשל כך הוא הבכור בין הבנים, והראשון שנשא את שם המשפחה, סליל.
 אחי הבכור ליעד, היה הנכד הראשון בכל משפחת סליל. שנשא את שם המשפחה, סליל. משום כך פתנו לו חורי שם אמצעי, דוד, על שם סבי, דוד סליל.
 עד היום נרה סבתא עליזה, באותו בית אבן (מחבתים הראשונים בדימונה), בו היא וסבא, גידלו וטיפחו את כל ילדיהם.
 בחופשות ובעיקר בחגים, מתאספים כל הודים ובני הודים שלי, ואנחנו נחגים סובל רגע ביתו.

החינוך.
 במרוקו היה חינוך דתי, כבוד למבוגרים ולוקני המשפחה כפרט.
 כל החלטה התקבלה לאחר התייעצות עם מבוגרים.
 סבא למד בעיקר לימודי תורה בייחודי.
 אבא שלי קיבל חינוך מסורתי, אהבה וכיבוד תוולת, שמירה על המסורת והמנהגים, נתינת וקבלת השועה.

גית אגא

בנא דוד אל וסבתא עליה, מלול

פני סבא רבא מצד אבא

סבא רבא אברהם מלול ז"ל

סבא רבא מאיר פריק ז"ל

ארצות המוצא של משפחתי

בית אבא - מרוקו

מרוקו

ארצות המוצא של משפחתי מאת נחום

מרוקו ← צרפת ← ישראל

מרוקו

מיקומה הגאוגרפי של מרוקו :

מרוקו היא אחת מארצות האטלס. מרוקו שוכנת במערב אפריקה והיא קרובה לאירופה מכל ארצות אפריקה. שטחה כ-45,000 קמ"ר. מוצמן וממערב מקיפים אותה האוקיינוס האטלנטי והים התיכון, מדרום גובלת עם סחרה הספרדית ומסורח עם אלג'יריה.

עיר הבירה של מרוקו היא :

רבט. רבט היא אחת הערים הגדולות של מרוקו. במרוקו עיר נוספת ולא חשיבות כלכלית, והיא הגדולה שבשי מרוקו-קובלוקה.

מרוקו, רקע היסטורי :

מרוקו הייתה מהארצות הקטנות באימפריה הרומאית ונקראה בשם מוריסיה. במחצית השנייה של המאה השביעית, נכבשה ע"י הערבים. במשך תקופה ארוכה התקיימו במרוקו הרבה ממלכות קטנות ובראשן שושלת של שליטים מקומיים. הם היו בקשרי מסחר עם אחת ממדינות אירופה.

בשנת 1904 הסבה מרוקו לארץ חסות בידי הצרפתים.

סוף למלחמת העולם הראשונה החלה מרוקו לפעול לתחזוקת עצמאותה בחזרה, אך צרפת השתלטה על חלק אחד של מרוקו וספרד על החלק השני, ובסוף החליטו להתאחד.

בשנת 1956, תוכתר מוחמד בן יוסוף למלך החמישי. בשנת 1961 נטר מוחמד החמישי ועלה לשלטון בנו, המלך חסן. כיום שולט במרוקו נכדו של מוחמד החמישי השני-חסן השני.

השפה המדוברת : השפה המדוברת במרוקו, לרוב, היא ערבית-מרוקאית.

הקהילה היהודית במרוקו :

יישובים קטני במרוקו עוד לפני המרוכניזציה הרומית. כשהתפשטה הנצרות באפריקה הצפונית, סבלו היהודים סבל רב מידי הנצרים, אולם במאה השביעית קיבלו רבים משכני הברברים את דת ישראל ומהם הקימו ממלכות חזקות.

כשהתחיל השלטון הערבי במרוקו לא נרדפו היהודים ע"י מושלי הארץ החדשים.

במחצית המאה השתיים-עשרה, שכני החרים הקטנים, רצו להשיג את כל הכופרים בדת האיסלם.

היהודים נכלאו בתוך רבעים קטנים, שהיו כמו גטו, ועד הכיבוש הצרפתי היה אסור עליהם להתגורר מחוץ לתחומי הרבעים.

במאות מתרבעים, היה עליהם ללבוש בגדים שחורים, לחלץ פגליות ולתרכיז את ראשם.

אסור היה להם לקיים מצוות והם נצטוו להחליף מגבעתייהם במזויפים.

יחסי ישראל-מרוקו כיום :

כיום נמצאת מדינת ישראל עם חלק ממדינות

ערב בסכסוך-כיום במצב מלחמה. עם חלקים אחרים מהעולם הערבי נמצאת מדינת ישראל במצב של שלום.

חלק אחר מהעולם הערבי, נמצא ביחסים מדיניים חשאיים, אך מנות מיחסי שלום.

עד לא מבצר יכולים היו ישראלים לבקר במרוקו, והמרוקאים יכלו לבקר בישראל.

נכון לכתובת עבודה זו, אין אפשרות לישראלים להיכנס למרוקו.

היהודים זוכים במרוקו ליחס הגון מצד השלטונות והאוכלוסייה, ומצב הקהילה היהודית במרוקו הוא טוב.

רבי מרדכי

במרוקו היו הרבה מאוד רבנים. הקהילה היהודית שם ברובה הייתה דתית מסורתית, ולרבנים הייתה משמעות גדולה עבור יהודי הקהילה. הם שלשה סיפורים על שלשה רבנים, מרבני מרוקו.

רבי יהודה בן עטר-

הרב יהודה נולד באולח התניין, בעיר מס שבמרוקו. עד שהיה צעיר התמסר ללימודי התורה. כשהיה רבי יהודה בן 23, נפטר אביו-יעקב בן עטר.

בשל מות האב, היה על רבי יהודה לעבוד למינסתו, והוא עבד כמורה.

הוא התפרסם כמורה מוסחה ובנאמנותו ליהודים וכן לגויים. עד היום נמצאים בין הערבים, תושבי מרוקו, תכשיטים שונים, טבעות וזמנים, שהכין עבורם רבי יהודה, ובעיניהם נחשבים לקסמי יקר ערך.

למרות שהיה עסקי במרנסת משפחתו, זכר תמיד הרב יהודה את המסוק: "יהיית בו יומם ולילה". תמיד אמר הרב שלימוד תורתו היא העיקר העבודתו הוא הסבל.

מספרים עליו שאחרי תפילת שחרית, היה פותח חנותו, וכשהיה מרוויח כמות כסף שהספיקה לו לאותו היום, היה סוגר החנות וחולך לבית-המדרש, ללמוד וללמד תורה, עד השעת המאוחרת של הלילה.

גם לאחר שהתמנה לאב בית הדין, המשיך רבי יהודה להתפרנס מצרותו, עפ"י המסוק: "יגיע כפיך..." ולשולם לא נהנה מכספי ציבור.

רבי יעקב אבן צור-

רבי יעקב נולד כעשרה ימים לפני שמחת תורה. מספרים שכאשר נולד נתמלא ביתו אור גדול.

אביו רבי ראובן, שהיה גדול בתורה ומפורסם בחסידות ופרשנות, שמח מאוד עם הולדת בנו, וקיים את מצוות ברית הפילה שלו, כדת וכדין.

עד מגיל צעיר היה רבי יעקב גדול בתורה, ובגיל 20 התמנה לאב בית הדין. הוא דגל בעיקר בלימוד הטף.

רבי יעקב אביחמירא-

רבי יעקב נולד לאביו רבי משה, ונקרא יעקב על שם סבו.

כשהגדל לימוד אביו תורה, וכבר בצעירותו נלה כשרות הרב.

רבי יעקב הקפיד ללמוד תורה, עד שכמעט לא היה יוצא מבית המדרש.

כשהיה בן 15 היה בקי בשי"ס ובמסוקים, ובגיל 18 הוצל ללמוד את תורת הקבלה.

אביו שהיה ראש הקהילה, הרגילו לעסוק בענייני ציבור, ובכל שאלה שהיו שואלים אותו, היה מנסה את האיש, קודם כל לבנו.

רבי יעקב טג מנהיג חסידות, מיצט בשירה והרבה בתורה ובתפילה.

ספר האמונות הטבלות

העדה המרוקאית ידועה בקשר שלה, לאמונות טבלות.
הנה חלק מן האמונות הטבלות, המרוקאיות.

אמצעי ההגנה

לחכות לבוא של האדון

אם צריך לטפס על סולם-
יש להציא את החיטות מהבית

אם דילגת מעל מישוה-דלג סעליו לבד השמי
לארוב את המותך ולהראות לה את אלהיך,
כדי שהיא תאהב אותך

החיקה מביאה מול טוב ומגרשת רעות

מונע פגיעה ברוך הטלד

המאכלים מסמלים פריון שפע ובריאות.
מנהג האירוח הוא על מנת לשמח את האורחים במול
מבציר את פיסתו של האדם למצוא את החפץ האבוד

שישטס לרישי האדם ומנע סחלות שונות
צריך להפוך סיד את הצעל

אם נשברה מראה-לא להתבטן בריסוסים שנשאר,
לזרוק או לכסות את המראה השבורה

יש להציה את הסכין על השולחן ומטבל הסכין
ייקח אותו מהשולחן

יש להימנע משייבה בקצה השולחן

האמונה

כאשר טפל סכין על הרצפת,
פינע שיבוא ארדך

לא לטפס על סולם, בבית שיש בו
חיטות-מפוסם שהיא לא יגדל חזר

אסור לדלג מעל מישוה-

כי יקרה לו אסון רעה לא יגדל חזר
מי שמקבל טכה במרפק-

המתו שונאת אותו

להציה חיקה ארוסה בכל פינת הבית ועל
כי-יד של חזק הבר-סנזות ולחג לפני הנישואין

כשתקטע גולד ששים בערימת סוכריות

על שולחן המיסונה שמים דג, חלב ועגבי מול

אדם שאבדו ה' רבנים,

צריך לפשוט מפתח ולשים בפנת הבית

יגדל נצחו רעה מביא מול טוב ובריאות

אסור להציה געל המוטב, כי זה כמו להפנות גב לאלהים

כאשר שוברים מראה ומסתכלים עליה-

היא שבע שנים של מול רע וזוהקות

אסור להצביר סכין סיד ליד, כיון שזה עלול ליצור מריבה

ישובה בפנת השולחן, מביאה 7 שנים של רעות

המימונה

אנחנו האשכנזים כבר מכירים את המימונה, יום של אצטלה, סל ודריכה אצל טוב!

אצטת המימונה הפכו זה מכבר גם לחגם של האשכנזים, שמכורח הנסיבות וקבוץ הנלווית המאפיין את עם ישראל, קשורים הם לעדה ונבלאויתיה.

המימונה נחוג במרוקו ובאפריקה הצמנית זה מאות שנים במזואי חג הסת.

יש הסבורים כי המימונה נקראה ע"ש מימון, אביו של הרמב"ם, הנערץ על יהודי מרוקו, שנמסר ביום המימונה.

אחרים מניחים כי השם נגזר מהמילה הערבית מימון, שמשמעותה סל. אלה מאמינים שבלילת זה השמים פתוחים לכל תפילה ולכל בקשה. לכן נהגו במקומות אחדים במרוקו לעסוק בשיוזוכים בליל המימונה, וליעוד בת פלונית לבן אלמוני, בעודם רכים. ללמדך כי אין לילה מוצלח ליוזג מאשר ליל המימונה.

אולם הפירוש המקובל ביותר הוא: היגיו עממי של המילה העברית "אמונה", שנחשבה בהשפעת השפה הערבית. הכוונה: אמונה באולת עם ישראל ובשיבתו לציון, הרי אמר: "בניסן נאלו ישראל ובניסן עתידים לחיובל".

כך מדו פסח את מחדשים את אמונתו. לוי זה, אין המימונה אלא חג לחיזוק האמונה באולת ישראל.

בליל המימונה המסורתית נוהגים יהודי צמון אפריקה לבקר איש בבית רשו, עדויים במיטב עדייהם מסיבי לעולחן המסורתית. בעלת הבית עורכת שולחן עם סמח לבנה, נרות דלוקים על שולחן החג, שיבולים ירוקים, פולס טרזים ורעננים, צלות קמח, חלב, חמאה, מיני מתיקה ופרות מתוקים ויבשים: דבש, תמרים, שקדים ועוד.

בעל הבית בא מבית הכנסת ומפיו איתולי "תרבו ותרעדו", תצלילו ויעלה סולמם, וכך הוא מתקבל ע"י בעלת הבית ובני הבית ומברך על סוס הבית.

הנה לקורא, במצניחה ובקול, במרקים הראשונים של ספר משלי שלמה בן דוד. בעלת הבית מנצלת כל רגע פנאי כדי להכין בגרירות את המופליטה.

מן בצק המטוגן במחבת ונראה כמו פיתה.

על המופליטה מורחים דבש או ריבות אחרות ואוכלים בתיאבון.

למחרת נוהגים לצאת עם בני המשפחה ועם החברים לחיך הטבע.

כידוע, כיום חיך הטבע זה מקום מוצל קלות שבו ריח הפריחה מתמוג עם ריח המגול. במשפחתו, נוהגים לחגוג את ערב המימונה, בביתה של סבתא עליות, בדימונה.

אם לא מתאפשר לסמוע לדימונה, אז אמא שלי מכינה לנו מופליטה בבית.

סבתא עורכת שילוח מלא סל סוב - פינצחים, עוגות מרוקאיות, ריבות ומיטעמים אחרים.

כל הדודים ובני הדודים מתאספים וחוגגים.

גם השכנים מהשכונה של סבתא נוהגים לבקר בערב זה.

לאכול מופליטה ולברך "תרבו ותרעדו".

מכנים מופליטה

שולחן המימונה

טקס חתונה

החינה היא אבקה ירוקה, אשר מטיבבים אותה עם מים והו היא הומכת לגבינה. את החינה מורחים על כפות הידיים, משאירים לפרק זמן נכחי שעה, שוטפים במים, והו על כפות הידיים נשאיר בצבע כתום-סגול חתונה. מריחת החינה היא מנהג, שמקורו באמונה כי החינה מביאה מזל טוב ומגרשת רוחות רעות.

טקס החינה מלווה בשמחה רבה, ריקודים ושירים. שד בטקס החינה נהוג לאכול דברים מתוקים-עגיות מרוקאיות בצבעים וטעמים מרהיבים וריבות, הכל תוצרת בית. במשפחה אבי נהוג לפרוך את טקס החינה, לפני חתונה ובמסיבת בר-המצווה. בחתונות מפרך הטקס יום לפני החתונה. גם הררי חגו את טקס החינה, יום לפני חתונתם. אמא הלכה למקוה, לשם טהרה, ולאחר מכן התכנסה כל המשפחה בבית סבא וסבתא מילול ותגנו את טקס החינה. נתמנות מצורפות ליום, יש אומות החוגגים את טקס החינה, יום לפני החתונה, באולם, כאירוע בפני עצמו.

במסיבות בר-מצווה, נהוג לפרוך טקס חינה באולם השמחה. את חתן בר-המצווה מטפים על כפיים או אפיריון כשואו לבוש בגדים מרוקאים מסורתיים. בני המשפחה, גם הם, לבושים במיטב הבגדים המרוקאיים-צבעוניים, ויחד כולם הולכים בתהלוכת ענק עם כל אורחי המסיבה, כשידי אמו של חתן הבר-מצווה-קשרת החינה, ושאר החולקים מחזיקים מפני עוגיות וריבות.

קשרת החינה, היא קשרת זכוכית יפה ובתוכה עיטת החינה-מוכנה למריחה. בתוך החינה נשזים נרות גדולים וצבעוניים-דלקים, וכן מעטרת החינה בסוכריות צבעוניות ובתוכן שקדים (הנקראות דררות). את קשרת החינה יכינו אך ורק אמו של החתן או סבתא שלו, כדי שלא יימנע במשחז, המזל הטוב. וכן מסתובבת לה התהלוכה הצבענית והעלילה הזאת באולם, לרקע שירים מרהיבים והמוזן שמחה. בבר-מצווה של אחי הגדולים ליעד וכביר, הוסיפו הורי חברה המתמחה בטקסי חינה, אשר הביאו בגדים מרוקאיים, לג ולסאורחים, אפיריון שבו הוא יושב חתן הבר-מצווה וכן אוהל מרוקאי גדול ובו שתיחים כורסאות וכלים מרוקאים.

אחרי התהלוכה והריקודים התכנסנו כולנו באוהל ושם מרוחו לכולם חינה על כפות הידיים.

בר-המצווה שלו, כאמור, היה שנה.

וטקס החינה, אשר מהווה טקס ששה מאוד, לא היה חלק מהאירוע.

בשנת אבל, כפי שמצויה משפחתנו השנה - לא היה מקום לטקס החינה.

כבדי לשמר מעט מן המסורת, ארזה אמא נעשים של עגיות מרוקאיות וריבות

אותם הבאתי לבית הכנסת ולשישי-שבת במלון.

מנשי העוגיות מבר-המצווה שלי

תבנית מסעדות חינוך של המסעדות

מסעדות החינוך של המסעדות
10.08.1987

סגסט מחיינת
בר-המסורת
של ליל
30.01.2002

מסעדת
המלכות

מקלט החתונה
בר-המסעדה
של ספר
02.07.2006

משיפוחות
המקורדות

מקט המזנה
לפני המזנה
של שני המזנה

מתכונים מהמטבח הגרמני

דג מבושל בדומב

לחתוך את הדג לחתיכות.
בסיר שמים,
שמן (הרבה)
שום
כוסברה
פפריקה אדומה (הרבה)
מלח
חתיכות פלפל יבש (סודנייה)

שמים את הדגים ברוטב ומכסים אותם במים.
מבשלים על אש גבוהה עד הרתיחה עם מכסה סגור,
ואז מורידים את האש ומבשלים עם מכסה חצי פתוח,
עד שנגמרים המים.

פולט גר מבושל

לקלוף את הגזר, להרתיח אותו במים עד שיתרכך, לחתוך למרסות ונולות ולהוסיף:

לימון טרי
פפריקה אדומה חריפה
כמון
מלח
שמן
חריסה
שום

מופלטת

1 ק"ג קמח
1 אבקה אפיה
חצי כפית סוכר
1 כפית מלח
3 כוסות מים
רבע עד שליש כוס שמן
30 גרם שמרים מומסים במים פושרים
(לא חובה, אפשר גם ללא שמרים)

לערבב את כל החומרים יחד, עד ליצירת בצק דביק.
לחלק את הבצק לכדורים קטנים ולהשאיר כמה דקות.
לרדד על שולחן בעזרת ידיים משומנות, כל כדור
(למבול בכל פעם את הידיים בשמן)
הטיגון נעשה במחבת עם מעט שמן, בשיטת הטיגון.
מטגנים את המופלטת הראשונה, פנצד אחד בלבד.
הומכים אותה לצדה השני ועליו שמים מופלטה נוספת.
כך הומכים מצד לצד, ובכל פעם מוסיפים מופלטה נוספת.
בשיטה הזו המופלטות גם נשמרות חם.

חונפים גר גדים מבושל

את החומרים נהוג לבשל כתוספת לזג המבושל.
אפשר לבשל אותו באותו סיר עם הדגים או לחדר.

יש להשרות את גרגירי החומס לילה שלם.
להרתיח במים, עם חצי שקית אבקה אפיה,
ולשטוף במים עד שתדר הקליפה.
לבשל בסיר (גם אותם התבלינים של הדג המבושל),
עד שיתרככו הגרגירים.

גית אור

יעל סבתא

מא סבתא

מא ממו
ממו ממו

ממו ממו ממו

ממו ממו ממו

ממו ממו ממו

ממו ממו

ממו ממו
ממו ממו
ממו ממו
ממו ממו
ממו ממו
ממו ממו

ממו ממו

ממו ממו

ממו ממו ממו

ארצות המוצא של משפחתי

בית אבא - ספרים
אליהו

ארצות המוצא של משפחתי מטל ורדים

אוקראינה ← רומניה ← ישראל

אוקראינה

מיקומה הגאוגרפי של אוקראינה:

אוקראינה היא מדינה במזרח אירופה. בעבר הייתה אחת הרפובליקות הגדולות והמפורסות של ברית המועצות, ומאז 1991 היא שייכת לחבר המדינות העצמאיות. אוקראינה משתרעת מהרי הקרפטים במערב, על גבול פולין וסלובקיה, ועד לנהר דוניץ במזרח. שטחה של אוקראינה הוא 603,700 קמ"ר, ואוכלוסייתה מונה כ-53,000,000 תושבים.

עיר הבירה של אוקראינה היא:

עיר הבירה של אוקראינה היא קייב.
עיר הבירה מונה כ-2.6 מיליון תושבים.

אוקראינה רקע היסטורי:

עושרה התעשייתי של אוקראינה מבוסס על ברזל. יש מחצות שבהם ערי תעשייה גדולות ובתי חרושת עצומים. באוקראינה מצויים גם אוצרות גדולים של גז טבעי, מנפט נפט וכן מרבצי מנחם מהגדולים בעולם. עם מלחמת העולם הראשונה בשנת 1941 נכבשה אוקראינה והייתה נתונה תחת שלטון הנאצים עד לשנת 1944. משלטון זה שכלל בעיקר היהודים, ומאות אלפים מהם נרצחו בידי הנאצים ומשאתי פעולה אוקראינים. בתקופה זו הוחרבו רבים מבתי החורשת של אוקראינה. הם שוקמו אחרי המלחמה, ומלבדם נבנו מפעלים חדשים רבים. ענף כלכלי חשוב הוא הייצור המסיבי, ובעיקר חומרי הרחבה שלאורך הים השחור. ידוע מקום המפגש "ילטה", שבו נפגשו סטלין, צ'רצ'יל ורוזוולט, בשלהי מלחמת העולם השנייה, וקיימו בה אחת מפגישות המסגרת המפורסמות שלהם.

באמצע שנות ה-80 של המאה ה-20, נברח השאיפה לעצמאות באוקראינה. בשל אסון הכור בצ'רנוביל ששורר ועם רב, ובזכות המדיניות הליברלית של הנשיא טורצ'קו, נאסרה באוגוסט 1991 פעילות המפלגה הקומוניסטית, והוכרז על עצמאותה של אוקראינה. בינה לבין רוסיה יש מחלוקת על השליטה בצי הים השחור, ועל הפיקוח על הנפט הגרעיני שבתחומה.

התחילה היהודית באוקראינה:

בשנת 1897, התגלה שיש אוקראינה בטקס מסלכתי ב"באבי יאר", על הפגיעות שספגו האוקראינים ביהודים, בתקופת השואה. ב-1990, חי באוקראינה כ-375,000 יהודים.

ארצות המוצא של משפחתי מת נורדים

מצרים ← צרפת ← ישראל

מצרים

מיקומה הגיאוגרפי של מצרים

מיקומה הגיאוגרפי של מצרים הוא בצפון מזרח יבשת אפריקה, מצער למפרץ סואץ והעלת סואץ שהם חלק מהצבול בין אסיה לאפריקה. במערב היא גובלת עם לבנון במזרח עם חים האדום, בדרום עם סודן ובצפון עם הים התיכון. שטחה של מצרים קרוב למיליון קמ"ר. אוכלוסייתה מונה כ-56 מיליון תושבים.

עיר הבירה של מצרים היא : קהיר. בקהיר כ-6,500,000 תושבים (במספר תושבי כל מדינת ישראל). שתי ערים נוספות חשובות במצרים הן : אלכסנדריה המונה 3,170,000 תושבים וג'זה המונה 2,200,000 תושבים.

מצרים רקע היסטורי

ראשית תולדות מצרים שנת 1300 לפני הספירה לרך, עם איחוד מצרים העילית ומצרים התחתית לממלכה אחת שהתקיימה במשך כ-3,000 שנה.

המצרים הנהגה במצרים כבר במאה ה-3 לספירה. במאה ה-5 התפלגה הכנסייה המצרית מהכנסייה ברומא והייתה לכנסייה עצמאית. במצרים, ובעיקר באלכסנדריה, פעלו ארזים מאבות הכנסייה הנצרית. במאה ה-7 מלשו הערבים למצרים וכבשו אותה כמעט ללא התנגדות. עם כיבוש אלכסנדריה ב-642 החלה במצרים תקופת האיסלאם. בארץ שלטו מושלים שמונו ע"י הח'ליפים (נורזיו של מוסלם), שישיבו בדרמשק ובבגדד.

ב-1798 מלש למצרים נפוליאן בוגרט והביס את הצבא למרגלות הפירמידות. 11 יום בלבד לאחר ניצחון זה הובס צבא נפוליאן בידי הבריטי לטון, ואח"כ חזרה מצרים חזרה לידי הטורקים. בימי הטורקים שלט במצרים מוסלם עליו ומבחינות רבות ראוי להיחשב אביה של מצרים החדשה מוסלם על קיבל רשות מהסולטאן הטורקי להוריש את השלטון לכאבאזי, והשושלת שיסד מלכה במצרים עד הודחת הסלך האחרון, סארוק, בשנת 1952.

ב-15 למאי, יום לאחר הכרות מדינת ישראל, מלש הצבא המצרי לארץ ישראל, אולם בסופו של דבר נחל תבוסה. הרבה מלחמות וסכסוכים פשוטים היו בין מצרים למדינת ישראל אשר הסתיימו בתמיכת מברית במדיניותה של מצרים כלפי ישראל ובמעמדה בעולם הערבי אשר התחילה בשנת 1977.

השיא שאדאת הכרוז במפתיע על רצונו לבקר בישראל ולדבר שלום, וראש הממשלה דאז, מנחם בגין, הזמין אותו. בשנת 1979, נחתם הסכם שלום בין המדינות. ישראל מינתה את סיני שכבשה בידי המצרים, ועד שנת 1982 הושלם הפינוי. הסכם השלום הוא בעקיפין לרצח השיא שאדאת בידי קאאים מוסלמים. יורשו, חוסיני מובארכ מסוין את מדיניות השלום שנקט שאדאת. בראשית שנות ה-90 החל במצרים גל גואה של אלימות מצד קיצוניים מוסלמים המתנגדים למשטר. הם מנעיים בעיקר בתיירים וכבד נורמים נוק כבר לכלכלת המדינה.

השפה המדוברת : השפה המדוברת במצרים היא ערבית-מצרית.

הקהילה היהודית במצרים

קשרי היהודים עם מצרים נמשכים מימי אברהם אבינו שמוא בה מקלט, ומשה שילד בה והציא ממנה את בני ישראל (למנחם-ס). קהילות יהודיות היו במצרים מאז ימי בית ראשון. גל הגירה יהודי גדול יותר הגיע למצרים לאחר שכבש אותה אלכסנדר מוקדון (בשנת 332 לפנה"ס). יורשיו במצרים, תלמיים, שרדו יהודים לשבת במצרים. במאה הראשונה לספירה שנו היהודים כ-12% מתושבי מצרים כולה. רובם ישבו באלכסנדריה. בימי שלטון הרומאים והביזנטים עברו על היהודים במצרים תקופות קשות. מתקופת הכיבוש הערבי (640) ועד למאה ה-10 אין ידיעות על יהודי מצרים.

מצרים

הקהילה היהודית במצרים : (המשך)

בתקופה החיא חי ופעל במצרים הרמבי"ם שישב בקרב הקהילה היהודית בקהיר העתיקה, עסק למחייתו ברמאה וב-1185 התמנה רופאו של המלך וחבר את איגרותיו ואת כתביו.

חיי היהודים במצרים עברו תהפוכות רבות אשר היו תמיד קשורות ליושב בשלטון.

בתקופתו של מוסמד עלי ובתקופת פתיחת תעלת סואץ, הייתה תקופת שמשגל למצרים כולה וגם ליהודים.

בתקופה החיא חיו במצרים כ-60,000 יהודים, ומספרם עלה בקביעות.

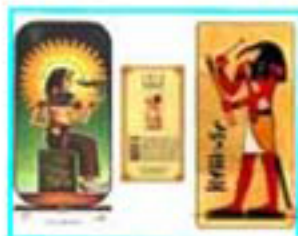
במלחמת העולם ה-2 היו פרעות של מצרים לאומנים ביהודי קהיר. ערב מלחמת העצמאות נחקקו חוקים שהגבילו את צעדי היהודים,

ובשנתיים שלאחר הקמת מדינת ישראל עלו כ-25,000 יהודים את מצרים, מהם 14,000 עלו לישראל. אחרי עליית סאדיר לטלטון (1954)

הוצרו צעדי היהודים הנותרים עוד יותר. מאסירים נרתיבים נטרכו בקרבם אחריו מלחמת סיני ב-1956,

אחרי מלחמת ששת הימים ב-1967.

רוב המוסדות היהודיים נסגרו ובמצרים נותרו כ-200 יהודים בלבד - רובם זקנים.

התאמה

החרוים של אמא נולדו בארצות שונות עם מנהגים וצורת חיים שונה.
סבא שמואל ליבובסקי וייל נולד בחיפה, ישראל- ב-10 בינואר 1929.
חוריי נולד באוקראינה בגול מולין העיר ארצה בשנת 1920.
הוא נסגר לפני עשר שנים (23.3.1997, י"ד באדר ב' (מגריס) תשנ"ז).
מאז, חורים הוא חג של כיף ושמחה מרובים בעשב.

סבא שמואל טילו ב"בית ליבובסקי" ברחוב בר-נירוא 14 בחיפה, וגר שם כל חייו.

סבא החל לעבוד בגיל צעיר, כיון שהיה צריך לפרנס את משפחתו (אמא ואחות הצעירה ממנו ב-10 שנים), כאשר בשנת 1948, נרצח אביו, ברוך ליבובסקי וייל, ע"י בלף ערבי על נשר "ירושמה" בחיפה, כיום נקרא נשר הניבורים.

סבא רבא ברוך ליבובסקי וייל, שהיה קבלן בניין, היה בדרכו לקנות שיש.

סבא רבא ברוך ליבובסקי, קבור בבית הקברות הוצאי בחיפה, באחת השורות הראשונות.

שנים ארוכות היה סבא חבר "אגוד" והגז באיטובוס. אחרי שנים רבות "על הנהגה" עבר לעבוד במחלקת הביטוח ב"אגוד" והיה לשטאי הרכב של החברה. כמה שנים לפני יציאתו לפנסיה עזב את "אגוד" ועבד מספר שנים ב"נטר", עד שחלה ויבא ליכסלאת.

סבא עינן מקטרת והיה לו אוסף מקטרות עצום, שאותו שימרה אמא שלו. הוא אהב מאוד את הים והיה מפליג סדי פעם בשורות מפרש קטנות או ביכמות עם חברים שלו.

הוא חגז לבקר אותנו לפחות אחת לשבוע, תמיד מגיע עם שתייה לנבדים,

שוקולד, סוכריות ובקבץ היה מגיע עם אבטיח וגלידות.

כל השכונה הייתה שומעת שחוא הניע, כאשר היה קורא לאבא שלי פלמטה, שיירד לעזור לו לשחוב את האבטיח.

לסבא היו ידו זהב, והוא ידע לתקן ולפנות כמעט כל דבר.

על גג ביתו, היה לו מחסן גדול ובו כל כלי העבודה שקיימים.

כשכפיר היה בכתה א', נגח לו חשבונייה מוקף עם חרויים בצענינים, שנמצאת אצלינו עד היום.

בילדותו, כאמור גר בחיפה והיה שובב גדול.

פעם נסע על אוטונו בירידה הגדולה של רחוב הס

(הנמצא רחוב אחד מעל בר-נירוא) התחפף, השבר את שתי ידיו.

הוא למד בבית-הספר הריאלי בארצות, חיפה.

(תמונת מחזור שלו כשיים כחה וי מגורסת)

חלק מאוסף המקטרות של סבא שמואל

תבנית מחזור סיום בדה 1
של סבא שמעאל ליבובסקי ז"ל

מחזור ד כהן ו

ביתם הריאלי העברי
חיסה סיף אחווה

תשרה שנת

ברוך ליבובסקי (ז"ל), היושב בתמונה משמאל, הוא סבא רבא שלי-בן למשפחת ליבובסקי הממוצרת, שכיום, אף אחד מן הדודים המופיעים בתמונה, אינו בן החיים.

סבא רבא ברוך, החל דרכו בארץ ישראל, יחד עם אחיו (בשנות ה-20) כמזעל בניין.

עד סוחרת הפכו חבנים לקבלני בניין, והעמידו כמה מן הבתים הראשונים בעיר חיפה. אחד מן הבתים האלה הוא בית ליבובסקי, אותו בנה סבא רבא ברוך ליבובסקי. הבית נמצא ברחוב בר-ניצורא 14 בחיפה.

בבית זה טלד סבני שמואל ליבובסקי ז"ל, נולדה אימי לאיס סליל לבית ליבובסקי, ואף אני אלמנז סליל טולדתי בבית זה, כדור שלישי.

הבית עדיין עומד על תילו ומיושב בדוירים. הוא נחשב למזיקות חיפה ולכן אסור להרסו.

בקומה התחתונה, שכנתה כשלב ראשון, ישנו קשתות ורצפת פסיפס.

ב- 1948, 15.03, היה ברוך ליבובסקי ז"ל, קבלן הבניין, בדרכו לקטת שיש כאשר על גשר 'ירושלמייה', הנקרא חיים גשר 'הגיבורים', נלמו בו צלמים ערביים והרגו אותו.

סבא רבא ברוך ליבובסקי ז"ל, קבור בבית הקברות הצבאי בחיפה.

שולחן אכילה ליבובסקי

סבתא ינטה ליבובסקי וחמשת ילדיה שהתגררו בחיפה,

(סיפון לששאל) ח"ס, זוסיה, שרה, סבתא, זכורה, ברוך, (1922/3)

מתוך ספר שורשים
שחוציא בן-דודו של סבא שמואל
סאיר לבני (לבית ליבובסקי)

בית ליבובסקי
בר גי'ורא 14 חיפה

על חזית הבניין שלט:

בית
לאה וברוך
ליבובסקי
נבנה בשנת 1920

שזשגלית משפחת מאיר זינמה ליבובסקי טבא זסכתא של טבא שלי, שמואל ליבובסקי ז"ל

מוצאה של המשפחה מהעיר ויטנר באוקראינה.

בעקבות הפרעות שערכו אנשי טטליות ביחודים החליטה המשפחה בשנת 1920 לעלות ארצה יחד עם כל קרובי המשפחה וחלק מתושבי היהודים של העיר במטרה לחקים קופרטיב חקלאי. לשם כך רכשו מכוניות וציוד חקלאי.

לטבא מאיר זסכתא זנח חיו 10 ילדים. ישיה בנים וארבע בנות: ששה, אריה, ברוך, חיים, שלמה, זוסיה, אסתר, רחל, שרה ודבורה. נהגו שלמה ונטר בילדותו ממחלה.

המסע לחייית הגבול נערך בלילות ובתנאי מזג אויר קשים ביותר. באמצעות מבראחי גבול המורת שלמונים שקיבלו. המסע חיה מסרך ומיגע, במחלוקה אגשה הבת רחל זיל באכזריות על זיו אנשי פטליות ונטרה.

אבי המשפחה, טבא מאיר, שהיה חולה לב וסבל מקצרת לא עמד בעומס ובאצער על מות הבת רחל ונטר, שיהם נקברו באוקראינה. בשמו של המסע שנמשך כשנתיים הגיעה המשפחה לרומניה ומשם באנויה רשעה לזובלת בחמות, ארצה. את הציוד החקלאי אטלנו להשאיר ברומניה.

סכתא זינח הגיעה ארצה בשנת 1922 יחד עם שבעה מילדיה: אריה, אסתר, ברוך, שרה, דבורה, חיים וזוסיה, לאחר שקיבלה סרטיפיקט שצילמו מצורה.

הבן הבכור משה ואשתו איטה נסעו לאמריקת לאחר שקיבלו סרטיפיקט מקרובי משפחה של אשתו. המשפחה מימקה עיי נציגו הנייח בחיפה כחמה אוהלים ברחוב פבזנר 2, פינת רחוב בלמיר, מול הטכניון.

(אמורה גילום של אוהל חיים מותה האוהלים אשר שימש כמכולת מראשונה בחדר הכנסל בשנת 1922)

בטכניון הייתה באר מים ממהה שאבו אנשי המחנה מים בדליים לצורכיהם, הבנים החלו לעבוד בגניין ועד מהרת החמחו במקצוע וחסכו לקבלי בניין.

מספר מאיר לבבי (לביית ליבובסקי) שומא בן-דוד של טבא שלי, שמואל ליבובסקי ז"ל:

"...הזיכרונות שלי מתחילים בגיל שתיים-שלוש, כאשר כל המשפחה התגוררה בצריף ארוך שעמד על משטח בטון ברחוב יוסף 35 מול בית הכנסת כרמיה שהוקם עיי יצאי העיר ויטנר שהתגוררו בשביבה.

הצריף כלל שורה של חדרים ולכל משפחה היה חדר. ליד הצריף עמד צריף נוסף ששימש כמטבח וחדר אוכל לכל המשפחה. מסביב לצריף חיו עני תאנה והורה של עני רימון.

עד חיים אני זוכר את הריבה הנפלאה ששכתא הכינה מהתאנים, שנגמח עדין שמור בחיכי.

כשנה לאחר המשפחה הגיעה ארצה, תאח אריה זלייבל ואשתו בלה, עזבו את הארץ לארצה"ב, לאחר שקיבלו סרטיפיקט ששלח להם תאח הבכור משה. הודו ושאשתו לאח חיו הראשונים שגעו את הצריף המשפחתי, לאחר שגט את בייתם ברחוב בר-גירא 14 בחיפה, שהוא אחד התנים הראשונים בחדר. אחריהם עברו הודו חיים עם אשתו טובה והודרה שרה ופעלה יעקוב שטינדל לבייתם ברחוב ובלוזן 3 בחיפה.

אמי דבורה, סכתא זינח, זוסיה ואני (מאיר), עברנו לבייתו ברחוב חיים 16 שנבנה עיי הודו חיים בשנת 1933/34.

בייתו ברחוב חיים 16 היה מקום המגש המרכזי של המשפחה.

מדי שבת בבוקר היו מגיעים כל התאים והאחיות לבקר את סכתא וינח ולהחליף חוויות ורשמים.

וודה אסתר ובעלה בני קנטרווי שהיה מראשוני המתיישבים (דור המייסדים) בחדר, התגוררו בצריף ברחוב הרברט שמואל פינת רחי הגיבורים בחדר.

מדי מוצאי שבת היונו לבקר את הודו ויעקוב שטינדל בעלה של הודרה שרה והאחמפנו כחבדלה שהיה עורך.

בשנת 1961 נסע הודו חיים לארצה"ב, לבקר את שני אחיו מושקה זלייבל לאחר ניתוח של 40 שח.

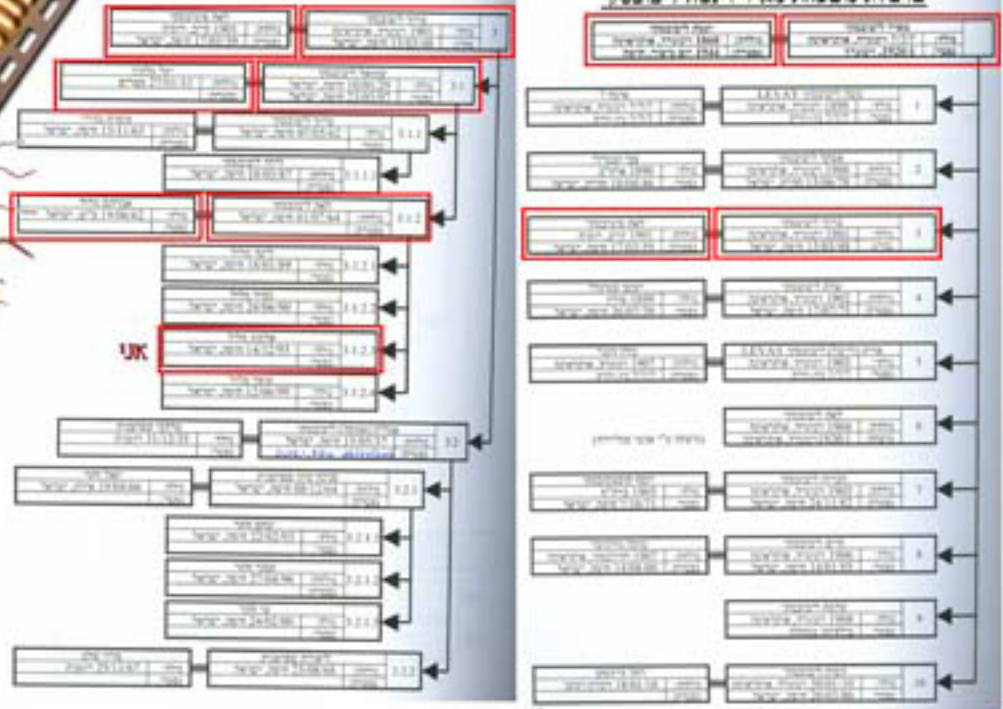
בערב יום הכיפורים בשנת 1944 ביקשה ממני אמי דבורה לגשת לבית הכנסת ולהיבא את סכתא זינח לאחר תפילת כל נדרי.

באמצע הלילה קיבלה סכתא שיף דם במוח ונטרה. אני שהייתי עדיין ילד הלכתי בארבע לפנות בוקר לרודיע לודוים חיים, זוסיה ושרה על מותה של סכתא. מותה של סכתא היה אירוע עצוב ביותר..."

למאיר דגמס ליבומוסקי עלון עשורה ילדום.
 חבן השלישי - ברנך ליבומוסקי ד"ל אשורת לאה (לבית פסיכוסקי) ד"ל
 חם סבא וסבתא רבא שלי - חתונים של סבא שמואל ליבומוסקי ד"ל

שושלת משפחת מאיר וינטה ליבומוסקי

סבתא ינטה איבאסקי

אמא וילד יונת סבתא ינטה

השני, יונת וסבתא

אמא וישי

סרטיפיקט
CERTIFICATE
 תעודה
 אישור כניסה למדינת
 של סבתא ינטה

סבתא ינטה ליבובסקי
 היא סבתא רבא רבא
 שלי

צילומים מתקופת השלום

רחוב בלפור חיפה 1922

רחוב בלפור
חיפה
1922

בסתיו האוחלים
שבו התגוררה המשפחה
עם עלייתם ארצה.
רחוב פכזגר
פינת בלפור

סתיו האוחלים בחיפה - תמונה 1922

בסתיו האוחלים המשפחה התגוררה עם עליית ארצה בחיפה ברחוב פכזגר פינת בלפור

חמנוני הראשון
בחדר הכרסל
תרפ"ב - 1922

ברוך שמואל נתולה ואלה ליובנסקי

סבא וסבתא רבא
ברוך ואלה ליובנסקי ז"ל
אמא שלי לא הכירה אותם כלל,
רק מתמונות.
סבא רבא ברוך נרצח בשנת 1948,
וסבתא רבא אלה, נפטרה ממחלת הסרטן
בשנת 1959.
אמא שלי נולדה בשנת 1964.

סבא שמואל
ואחיותו נתולה

מן המסמחה המצומצמת
של סבא שמואל ליובנסקי
לא נשאר אף אחד בחיים.
סבא שמואל נפטר
לפני עשר שנים בשנת 1997.
ואחותו נתולה-אתיקה
נפטרה לפני חמש שנים ב-2002.

נעדים ונתולה עם וואסניק

02/02/36-a (1907)

בית אבא

המשך...

סבתא יעל ליבובסקי נולדה במצרים, להוריה יעקוב וקליר מלכת. לאחר העליה לארץ ישראל שונה שם משפחתם למלכין.

אבית, יעקוב מלכין נולד בסוריה ועקר עם משפחתו למצרים. אמה, קליר מלכין נולדה במצרים, לאחר שהוריה עקרו מבלגן.

אבית של קליר מלכין נלבית כתף-שהוא סבא רבא של אישי, היה רב ידוע בבלגן, ועד היום ישנו בבירות רחוב על שמו, רמאל כתף לסבתא יעל שלושה אחים.

יוסף מלכין ז"ל, אשר נרצח ע"י מחבלים ביום י"ב בטבת תשנ"א, 29 בדצמבר 1990. רמאל (נפיל) מלכא, אב לירדן, אורית, ברוך וארי, וסב לשתי נכדות: שרון וטלי מלכא. נפתלי מלכין נרצח הורגים לרונת, אוריס וקובי.

במצרים גרה המשפחה, הורים וארבעת ילדיהם, באלומיליס (בלטינית עיר חומס) שהיא עירה חסומה לקהיר. הדירה הייתה במבנה של שלוש קומות ונרכשה בדמי מפתח. לא היה תוכן לרכוש דירות, כפי שנהוג כיום בישראל.

יעקוב מלכא נאב סבתין, היה רואה חשבון, והמשפחה הייתה שייכת למעמד הבינוני. בבית היו שני משרתים וכן כובסת, ואת הניהוץ היו שולחים אל מחוץ לבית. הקשרים עם הנגיים היו מצויינים, והם נרו בשיתוף וביחד, ללא הפרדה של יהודים ונגיים. בקהיר הייתה שכונה נפרדת ליהודים.

החינוך היה קפדני מאוד, אירוואי, עם זיכה חוקה לוח. המסורת היהודית נשמרה באדיקות.

הילדים למדו בבית-ספר ללא שייכות דתית. השפה הראשונה הייתה צרפתית ולאחריה אנגלית, ערבית ולטינית. בית-הספר היה רב שנתי, מגיל תנן ועד כתה י"ב.

במצרים באותה תקופה היו גם בתי ספר לטובים לוח, ליהודים לוח, וכן איטליקים לוח. הבנים בעיקר, עשו בנרות כמולה, גם בצרפתית וגם בערבית.

רוב הנשים היו עקרות בית, החלבוש בלבוש אירוואי והגורו בעבודות הבית במשרתים. בזמן המנוי בילו בקאנטרי קלאב. גם שאר בני המשפחה היו חברים בקאנטרי קלאב ובילו בו את רוב שעות המנוי שלהם.

שם המועדון היה: "אילומיליס ספורטינג קלאב", מועדון אנגלי. חיי המשפחה היו קרובים מאוד. כל המשפחה המורחבת נפגשה הרבה, ובתנים היו חגגים יחד.

אל וקני הקהילה התייחסו בכבוד רב, והתנו היה לטעוד אותם בבית המשפחה בהנינם לגיל סבינר, ולא כפי שנהוג היום לשכנס בבתי אבות.

כשהייתה סבתא יעל כבת 12, נפגשה אליה אשה אחת במועדון על שפת הבריכה, ושאלה אותה אם תוכל להחליף שחינית בתחרות שחייה של הקבוצה שאחת מחברותיה חלתה.

סבתא ענתה שחיבת היא לשאיל רשות מחורית, וכן ציינה בבני אותה אשה, שהיא אינה יודעת לקסוף ראש אל המים, כותנו בתחרויות שחייה. הוריה הסכימו, ובתחרות פגשו קמצה למים רגיל, ולמרבח הפליאה של כולם, הגיעה ראשונה בהמשך ניכר, ואף שברה את השיא.

מארגני התחרות היו כל-כך מופתעים, שדרשו לראות תעודת זהות של היולדת, כדי לוודא שהיא אכן גילתה השנה הייתה 1945, ועד שנת 1952, לפני שעלתה המשפחה ארצה, הייתה סבתא אולפג מצרים בשחייה, ועל-כך היעדר עשרות הנביאים והמדליות שצברה במשך השנים.

כיום סבתא יעל, משחקת ביידיג וגם בתחום הזה היא צברה כבר מספר רב של נביעים.

בשנת 1953 החליטה המשפחה לעלות ארצה. כבר אז אפשר היה להבין שהיחס ליהודים במצרים ילך ויחמיר עם השנים, ויום בחור יגיע שבו משהו יורק את היתודים ממצרים, כמו שאכן קרה בשנת 1958.

עד למי שעזבו את מצרים, הלכה סבתא יעל עם נבחרת השחייה לתחרות במועדון אחר, ועל שעיז היה ראשם בגדול. י"הכניסה לכלבים ויהודים אסורה : " כמוכן סבתא (קסמן הקבוצה) לא נכנסה למועדון אנטיםמי זה, ואיתה הלכו מן המקום שאר בנות הקבוצה.

לא ניתן היה לקבל וזהו יחירות ישראל ולכן נאלצה המשפחה להגיע לארץ דרך צרפת.

הם נשעו לאלכסנדריה (עיר נמל), ומשם באונייה למרסיי (צרפת)-ומשם באונייה לישראל.

בארץ השתלבו בקיבוץ חניניה ולמדו באולפן.

שני אחיה הבוגרים יוסי ורפי, עלו כמה חודשים לפני שאר בני המשפחה לארץ, וכשהגיעו שאר בני המשפחה, יכלו לעזור להם.

סבתא מספרת בחיך:

כשהגענו לקיבוץ חניניה, יוסי ורפי כבר היו קיבוצניקים לכל דבר.

חבר שלהם, קיבוצניק אחר הגיע עם הרכב להעמיס את המזוודות והנשים, יוסי ורפי, עזרו לו.

אבא וגם אני ישר קראנו להם ואמרנו להם : תעזבו את המזוודות שהוא יסחוב אתן.

כמוכן שחשבנו שהקיבוצניק הוא בעצם משרת-כמו במצרים.

משנת 1953 ועד שנת 1956 הייתה סבתא יעל סטודנטית בבית-ספר לאחיות ב"יאסותאי תל-אביב.

כשהגיעה סבתא לבית-הספר לאחיות שמה היה אסתר, כמו ששנת לה הוריה ביום לידתה.

אחראיות ביה"ס לאחיות, אמרה לסבתא, שיש להם כבר תלמידה אחת בשם אסתר, ולא רוצו שלשתי תלמידות יהיה אותו השם ולכן עליה להחליף את שמה.

וכך הסכה אסתר מלכה ליעל מלכה, ולימים (לאחר נישואיה) ליעל ליבובסקי.

סבתא עבדה שנים רבות בבי"ח רמבי"ם, כאחראית המחלקה האורטופדית, כאחראית מחלקה פנימית אי ובמחלקת טיפול נמרץ לב.

בשנת 1997 פרשה למלאות, ומאז מחלקת זמנה בין נכדיה, הקאנטי קלאב במוצקין, יעלי גילי, והתכנינה המושבע - מושח הברידג.

סבא רבא יעקוב סלכין נפטר ב-28 ליוני 1987, במחלץ טיול בשחיך.

סבתא יעל מספרת שכאשר נפטר מצאו כנים מסקרנט בצד שמאל, מעל ליבו, תמונה שהחזיק בקביעות של נכדתו לאה לאוים, היא אמה שלי.

סבתא רבא קליר סלכין נפטרה ב-13 לבמברואר 1993, 10 חודשים לפני שנולדה.

בערוב ימיה הייתה סבתא רבא קליר בבית-אבות בנהריה. ליעד וכפיר אחי (בני כ-4 השנתיים וחצי) אהבו לבקר אותה בוילה הענקית ששכנה

קרוב לשפת הים בנהריה. תמיד הייתה כל-כך נרגשת בבואם ושמתה לחלק להם שוקולד וסוכריות.

רק אחרי שנים, כשגדלו, התברר להם שהמטפלים שהתגובו בוילה הגדולה שבה שהיתה סבתא רבא קליר, היו מטפלים ולא משרתים של סבתא, כפי שסברו אז.

תעודה המעידה על אזרחות ישראלית של סבתא יעל ליבובסקי לבית מלכה

מדינת ישראל

מנדר המגורים - מיוזמי עליית המהגרות

חוק המגרות התיישב - 1952. חלק 2 (1)

תעודה המעידה על אזרחות ישראלית

המזהה מס' 3496 N

המזהה מס' 7/741071

אני מאשר בתום הודעה..... מסמך סלכה

שנולדה ב..... 1925 יום..... 28.12.1925

המגורים ארץ ישראל לראשונה..... 2(ג)1(1) לחוק המגרות התיישב-1952

המקורות

משימות
המורחבת

סביטא יעל בבגים לקודות

סבתא וסבתא רבא יעקב וקליר סבתא

סבתא רבא קליר ובידה סבתא יעל
יששכר האחים יעל ויעל

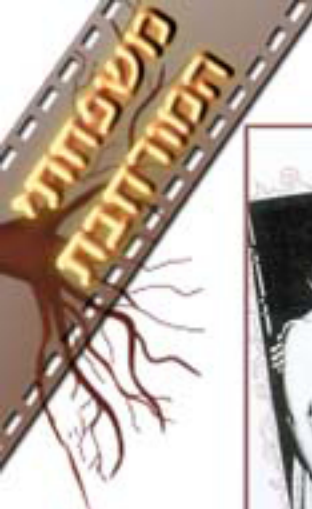

השפירות אבידה סבתא יעל
יששכר האחים יעל ויעל

סבתא רבא קליר וסבתא יעל בשול

סבא שמואל וייל וסבתא יעל, נמשו בחימה.
 הם הכירו דרך ווג חברים שלום. היא חייתה אחות בסקסניה ועברה עם סבתא והיא היה חבר של סבא.
 ואו הם החלישו להקים בית בישראל. ב-17 למרס 1960 הם התחתנו.
 ב-7 למאי 1962, טלד בנם הבכור, אח של אמא, ברוך ליבובסקי. הוא נקרא על שם אביו של סבא שמואל.
 ב-1 ליולי 1964 נולדה האחות הקטנה, היא אמא שלי, אשר נקראה על שם סבתא ואם אביתם לאה ליבובסקי.

נעני שמתקדם אל סבא וסבתא וסבתא עם

החתונה ב-1960

החתונה ב-1960

ההזמנה לחתונה
 סבא שמואל וסבתא יעב

CLARE and JACK MALKA	LIVOVSKY'S FAMILY	משפחת ליבוטסקי	קלרה ויעקב מלכה
request the honor of your presence at the marriage of their children		סמבטיום לחתונתם של בני ובנותיהם המכונים בשמחה וברצון	
Y A E L and SHMOUEL		יעל ו שמואל	
which will be held on Thursday March 17th, 1960 at 5:45 p. m. at the Habbai Natan-El Temple 48, Herzl Street Haifa		אשר תהיה בטוב ימים וברוך ה' יתברך ביום - חמישי 17.3.1960 בשעה 5:45 אחר הצהריים בטמפל הרבני נתן-אל 48, הרצל חיפה	
Cable Address: Divoide - Malka Eliza Yaw-12		תפקידים: ליבוטסקי - מלכה קיי.י.12	

מתכונים מולווייה המצוי

מולווייה ערוק

המרכיב העיקרי של מרק זה, הוא צמח המלווייה. תולשים את עלי המלווייה מן הבעול, רוחצים היטב ומגוחים על מגבת לייבוש, כשנתיים. לאחר מכן חותכים העלים, דק דק, בעזרת סכין מיוחד רב הלהבים, או כיום בעזרת מעבד מזון, מכינים סיר מרק עוף, ובתוכו כנפיים, סלרי, עגבניות טריות ובעל שלם. כשהמרק מוכן סוחטים היטב את מיץ הירקות אל תוך המרק, שומרים חצי בצל ואת היתר וורקים.

לוקחים:

3 כמות כוסברה יבשה טחונה

חצי ראש שום קצוץ

ואת חצי הבעל, ששומרו מהמרק-

מערבבים הכל יחד, ומטוגנים כמה דקות במרגרינה.

את התערובת שומכים למרק שהכנו, מוסיפים את עלי המלווייה הקצוצים ומבשלים כ-5 דקות.

סבתא, גם מוסיפה קוביות בשר להעשרת הטעם.

קובה

משרים חצי ק"ג בורגול דק במים חמוץ שעה.

סוחטים היטב את המים מן הבורגול שיישארו יבש.

מוסיפים 2 מריסות לחם שחור ו-2 כמות קמח

כדי שהניסחה תצא אחידה, רצוי להעביר אותה במכונת בשר

המילוי:

לחוסוף, הל

לטגן בשמן בצל עד שיהפך לטקוף.

לחוסוף בשר טחון ולמורד במשלב.

פלפל שחור

פלפל אנגלי

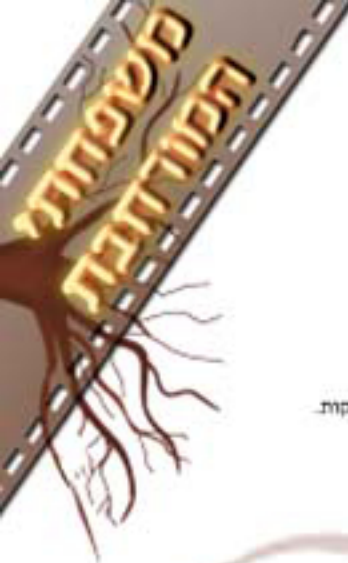
מעט קינמון

כורכום

מלח

מעט מים,

ולבשל הכל כ-10 דקות בסיר לרץ.

מתכונים מלכותה המצרי

פול - נקרא בערבית מדמש

משרים את חמול, לילה שלם במים.

מבשלים במים, הרבה זמן, עד שמתרכך (היום אפשר במיר לחץ), עם מעט שמן וסודה לשתייה. בתוך הסיר מוסיפים ביצים, אשר עם הבישול הארוך יוצאת קשות וחומות. לכל סוגי מניחים מול עם ביצה קשה בקערה עמוקה, ועל השולחן שמים:

שמן זית

כמון

שום

בצל ירוק

כוסברה יבשה, מטרזויליה

לימון טרי

כל אחד מתבל לפי טעמו ואוכל עם פיתה.

במצרים היו קוראים לארוחה הזו ארוחה של עניים, וזאת בגלל

המחיר הזול של מרכיבי הארוחה.

בבית סבתא יעל היו אוכלים מול ביום הכביסה.

אוסנם הייתה כובסת שעורה, אולם בשל שימוש העבודה באותו יום, בישלו מול,

שאינו דורש הכנה רבה.

פלאפל מצרי - מעמיה

החומרים:

פול יבש, שבור, ללא קליפה-מושרה במים ללילה

חצי חבילה מטרזויליה

חצי חבילה כוסברה טאו כוסברה יבשה

בצל ירוק-חבילה

8 שיני שום

חצי ככר לחם לבן או חלה

מלח

כמון

אם אין פול יבש, אפשר לשים במקום חצי קיג נרגירי חומס

ואז, במקום בצל ירוק-יש לשים 3-4 בצל בננו רגיל.

טוחנים את כל החומרים יחד לעיסה אחידה.

יוצרים קציצות שטוחות, ומטגנים בשמן עמוק.

סיכום

שורשים וכנפיים / אמנון שמואל

"... הגבאים ממסידים כל-כך הרבה,
כשהם תקועים באדמה וגינם יכולים ליתן וללחוש
את היער הגדול שהם חלק ממנו.
הציפורים שגבל האץ, שזכו יש להן כנפיים,
חטאות אחידה בקרקע,
וקנין תלפיות במסדה של רוח שגרה
ובחוטם של האץ שבסתר כנפיו הן חוטות.
על כן,
כשאפיה גדול אני רוצה להיות
אדם עם שורשים וכנפיים."

למדתי מעבודה זו המון.

מעבר למרטים שונים ומגניבים, שהם המרכיב לעושות המשפחתית שלי,
הרחבתי ידיעותיי בהיסטוריה של מדינת ישראל ושל העם היהודי.

למדתי יותר על נושא האנטישמיות, ומתוך כך, מבין אני היום יותר, את חשיבות הקמתה של מדינת ישראל
והמשך קיומה היום ובעתיד.

לעם היהודי אין ארץ אחרת. בכל מקום בעולם יצבישו עלינו כעל יהודים.

חשיבות ידיעת שורשינו, היא מברעת לקיומנו.

אם לא נדע ונכיר את תולדות משפחתנו הנשית, עלולים אנו להתבלבל בין הגויים בארצות השונות,
וללולל בקיומה ההכרחי של מדינת היהודים.

העבודה הייתה ארוכה ומורכבת, אך בדיעבד, מהנה.

עשיתי כשאני יושב לכתוב את דבריו הסיכום, אבן גולה מעל לבי.

עבודת הישורשים"י הושלמה!

שבועות ארוכים של עבודה מאומצת הגישו לקצם. חששות מאיך ומה לכתוב, איך לערוך, לנצב ולכרוך.

סיכום

זכיתי למעד את משפחתי, דורות אחרת, במלל ותמונות.
זהו מסעך שייסמר איתי לכו, ובעוד שנים, במרח איהנה לנסוף בו עם ילדי הנכדי,
עבודה זו שנה ומיוחדת, בני המשפחה הם הספרים.
הסיפורים, החוויות והתמונות יוצרים אלבום משפחתי, המסמך את ההיסטוריה של המשפחה.
היסטוריה אינה מילה יבשה, אלא הרכב של תמונות, סיפורים וחוויות.

**היסטוריה כדאת אפשר לאהוב, כי היא נענת לי.
היא סיפור משפחתי, שילוח אותי בעתיד!**

**אלמג סלול
בן 13**

מקורות

● אמלס

● אינסרנס

● אנציקלופדיה בריטניקה

● האנציקלופדיה העברית

● ראיונות עם בני משפחה

● ספר השורשים "עושלת משפחת ליבובסקי" סאת: סאיר לבבי

● עבודות השורשים של אחי הגדולים ליעד וכפיר

● אלבומי תמונות משפחתיים

